

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER

DANSKE
BØRNE- OG
UNGDOMSFILMKLUBBER

DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER

2012
1

Leder:

I dette år har foreningen DaBUF eksisteret i 60 år. Hvor kom vi fra, og hvor skal vi hen?

3

Filmskole på Møn: På Møn nægter man at tale om 'Udkantsdanmark', men omtaler sig selv som 'Vandkantsdanmark'. Og de har noget at have det i og være stolte af.

6

Så er det atter tid for det traditionsrige landsseminar, men i år er det om muligt endnu mere festligt end vanligt – vi skal fejre at vi har eksisteret i seks årtier.

12

Udvalgene i DaBUF har skrevet deres årsberetninger. Læs, hvad der rører sig, og hvad vi kan vente os.

17

Ind i Filmen: I vores midte har vi en vaskeægte manuskriptforfatter. Tone fra Hodja Filmklub får sit udkomme af at finde på historier. Læs om barnedrømmen, der gik i opfyldelse og arbejdet som professionel filmarbejder.

24

PRÅSEN

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

PRÅSEN · Nr. 1 · Marts 2012

DaBUF's Nyhedsbrev udgives af:

Landsforeningen Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Tagensvej 85 E, 1. sal, 2200 Kbh. N

Tlf.: 33 21 41 76

Fax: 33 21 41 60

www.dabuf.dk

sekr@dabuf.dk

Pråsen udsendes fire gange årligt til samtlige medlemsklubber, bestyrelser og samarbejdspartnere.

Ansh. redaktør: Tina Just Hahn

Redaktør: Kim Bruun

I øvrigt i redaktionen: Flemming Riedel, Karen Damm Obel, Mette Wolfhagen Linnebjerg og Liselotte Bjerg

Layout: Japi-Form

Tryk: Trundholm Tryk, Vig

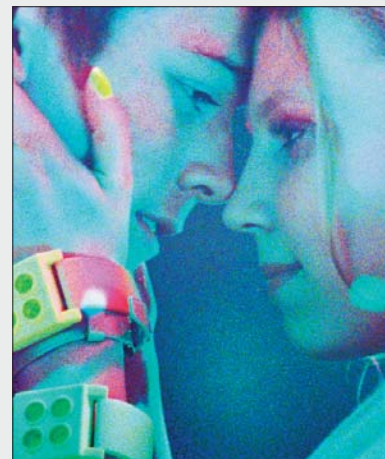
Oplag: 600 eksemplarer

Distribution: DaBUF

ISSN-nr.: 1603-2519

Næste nummer udkommer ultimo maj 2012

Deadline til næste nummer: 1. maj 2012

Forsidefoto: Magi i luften. Det lader til, at magien i dansk børne- og særligt ungdomsfilm er gået flegten. I hvert fald er nogle af sidste års ungdomsfilm blevet erklæret eklatante fiaskoer. I dette og fremtidige numre af Pråsen ser vi på den danske børne- og ungdomsfilm i det nye årtusinde.

Leder DaBUF i går, i dag og i morgen

I vores jubilæumsår skal vi ikke forfalde til at klappe os selv og hinanden på ryggen.

Vi skal også se fremad og gøre os klar til at imødegå, hvad fremtiden må bringe

2012 er året, hvor landets mange børne- og ungdomsfilmklubber kan fejre, at de i præcis 60 år har været samlet i én landsdækkende organisation via deres medlemskab af DaBUF.

Tusindvis af timer er blevet brugt gennem årene på at skabe en slagkraftig organisation, som gennem en vedholdende indsats har sikret, at de lokale klubber har kunnet vise film fra både ind- og udland til lokalområdets børn og unge.

I år fejres jubilæet på flere måder. Landseminariet i april vil naturligvis stå i jubilæets tegn – mens anden halvdel af jubilæet markeres til efteråret, hvor den officielle "fødselsdag" finder sted den 2. november.

Udviklingen gennem seks årtier er broget og farverig. I de første år handlede det primært om at få udle-

jerne til overhovedet at stille film til rådighed. Da teknologien pludselig gjorde det muligt at producere billige videofilm og se flere tv-kanaler med stribevis af filmtilbud samt døgntankenens glade videoudlejning blev der bekymring i børnefilmkredse: Er vi doens fremad en trussel mod filmklubideen. Vil børn og unge stadig mødes i den lokale filmklub eller samles hjemme på værelset og se film sammen i mindre grupper.

Frygten viste sig at være ubegrundet. Medlemstallene i klubberne faldt ikke til så store dybder, som mange frygtede. Det lykkedes at komme gennem teknologiens smalle felt og fastholde medlemsskaren samt flere steder i landet at udvikle den lokale filmklub med nye grupper af børn.

Filmloven fra starten af 70'erne var med til at skabe en platform for børn og unge, da vi som det eneste land i verden afsætter en fast procentdel af de statslige midler, så de rækker direkte ind i hjertet af børn og unges univers.

I et jubilæumsår er det mere end naturligt, at man standser op og gør status og kigger nærmere på historikkens mange sejre og genvordighe-

Mange år er passeret og endnu flere film er præsenteret. Men vi glemmer ikke hvor vi kommer fra. Still fra Palle alene i verden.

der. Men vi skal ikke kun kigge bagud – selv om der er mange ting at glædes over. Vi skal også se ind i fremtiden og finde nye veje, som kan sikre filmklubideens videreudvikling de kommende år.

Med støtte fra Det Danske Filminstitut har vi sat et større analysearbejde igang, hvor vi forhåbentlig vil være i stand til at levere nogle pejlemærker på morgendagens udfordringer og krav til en moderne børne- og ungdomsfilmklub.

Konsulent Jan Helmer-Petersen er sat på opgaven og på landsseminariet i april vil en del af sløret blive løftet for nogle af de udviklingsområder, hvor vi kan og skal gøre en forskel.

Mange spørgsmål trænger sig på. En del ligger lige til højrebænet, mens andre næppe er formuleret færdige endnu. Hvordan sikrer vi børne- og ungdomsfilmens udbredelse i en verden, hvor mediestrømmen ruller med stadig større hast? Hvordan sikrer vi

det økonomiske grundlag for filmklubbens eksistens – og hvordan sikrer vi, at der hele tiden vil være "nye" frivillige til at tage over, når de "gamle" trækker sig?

Hvordan sikrer vi, at filmklubideen og det store fællesskab blandt børnene udvikles – og hvilken opgave skal vi løse i morgendagens samfund? Og er det overhovedet relevant at forny sig – eller kan vi blot nøjes med at gøre som vi plejer i erkendelsen af og troen på, at netop børnefilmklubideens styrke ligger som en naturgiven ting.

Spørgsmålene er mange og svarene ligeså. Men vi skal stille os selv og hinanden de mange spørgsmål for at finde de svar, der kan bringe os videre. Et 60 års jubilæum skal selvsagt fejres og markeres – og samtidig skal det bruges til at skue fremad. Kritisk og konstruktivt. Og det gør vi – i fællesskab.

*Tina Just Hahn
Landsformand*

Kortfilm – eller den korte film?

Der hersker en vis usikkerhed og uenighed om, hvad en kortfilm er, eller hvad begrebet dækker. Oprindeligt dækker den danske betegnelse *kortfilm* over en dokumentarfilm, mens den korte fiktionsfilm oprindeligt blev betegnet som *novellefilm*. Men gennem årene er termen *kortfilm* blevet brugt om alle film af kortere varighed end en almindelig spillefilm, og det kan derfor virke forvirrende og misvisende, når man bruger begreberne, for hvad er hvad?

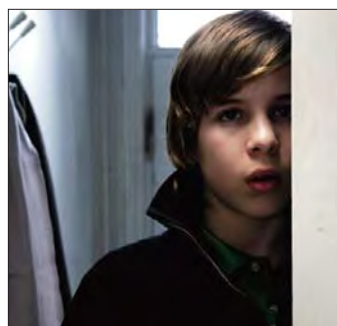
Kortfilm eller novellefilm?

Vil man dele den korte fiktionsfilm op i to undergenrer, kan man opdele den i *kortfilm* og *novellefilm*. Novellefilmen karakteriseres som 'mini-spillefilm', dvs. en kort fiktionsfilm på 15-60 minutter, der i sin form og indhold på mange måder minder om spillefilmen. Handlingen i novellefilmen er ikke så komprimeret, som det er tilfældet i kortfilmen, og derfor er der plads til at fortælle en historie over lang tid, med den udvikling af personer og konflikter, det giver mulighed for.

Kortfilmen er maks. 15 minutter lang, og da filmene skal være så korte, stiller det store krav til filmens form og udtryk. Når man har så få minutter at fortælle på, skal man koncentrere sig om *øjeblikket* – handlingen dækker et øjeblik og skildrer en enkelt oplevelse, der typisk udspringer sig over den tid, filmen varer. Der er derfor vigtigt, at kortfilmen økonomiserer med indhold og virkemidler, således at den stemning, konflikt eller følelse, spillefilmen kan bruge flere timer på at præsentere og forløse, kan afvikles på ganske få minutter i kortfilmen.

den benytter sig af ganske få locations, få personer og en tydelig konflikt – eller måske slet ingen konflikt, i en komprimeret fortælling, der afvikles i et hurtigt fortælletempo. Ofte spiller dialogen ikke en væsentlig rolle. I mange kortfilm er den fraværende, eller også er der skåret kraftigt ned for dialogen i sceneerne, således at det kun er den dialog, der er væsentlig i forhold til fx personkarakteristikken, der er med. Dialog eller ikke dialog – det man skal være opmærksom på, når man ser eller arbejder med kortfilm er, at det aldrig er ligegyldigt, hvem der siger hvad.

Disse træk finder man i Kaspar Munks kortfilm *En lille død* (2005), der på sine 11 minutter skildrer en drengs første oplevelse med puberteten og det uskyldstab, der følger med. Det er således øjeblikket og den enkelte oplevelse, der er i fokus, da de to drenge får mulighed for at komme med den noget ældre dreng, Janus, hjem efter skole. Hovedpersonen er lidt utryg ved situationen, men indvilliger i at tage med. Vi fornemmer på hans tøven, at der er et eller andet ved det længe ventede besøg hos Janus, der skræmmer ham. Når kameraet dvæler ved hans ansigt og nærbillederne afsløres det, at han er beklemmt ved situationen. Dette underbygges af den mærkelige atmosfære, der er i Janus' hjem. Den afklædte mor i køkkenet, rodet, det tunge, tøvende – men også lidt op-hidsede åndedrag og selvfølgelig trap-pen ned til kælderens. Der er altså noget, der skal overvindes, og konflikten er snarere nærværende i hovedpersonen selv fremfor i den ydre verden. Vi bliver præsenteret for meget få locations – drengene præsenteres, og fortællingen etableres på skolen, men historien udvikler sig i

På tærsklen til noget nyt og endnu skræmmende. Still fra *En lille død*.

kælderens i Janus' hus. Umiddelbart fokuserer vi på begge drenge, men hurtigt bliver vi klar over, hvem der er hovedpersonen. Det er kameraet, der udpeger ham for os ved at dvæle ved ham, når han skal træffe sin beslutning. Han er tydeligvis utryg ved situationen, udtrykker en afsky over for pornoblade – dette er ikke hverdag for ham, og derfor er det en voldsom åbenbaring for ham, da han finder ud af, hvad bladene gemmer på. Filmen benytter sig kun sparsomt af dialog, men den indre stemme vi hører, da hovedpersonen læser historierne i pornobladet, får stor effekt, idet vi med ham synker ind i en ny og meget voksen verden. Vi forstår godt, at han får det varmt og tilsyneladende ikke skænker den fritgående kongeboa en tanke. På meget kort tid har fortællingen drevet sig frem til sit højdepunkt – slangen får fat i rotten, og chokket udløser en umiddelbar reaktion hos vores

hovedperson – den lille død. Filmen er altså fortællingen om den dag, den situation eller oplevelse der medfører, at hovedpersonen mister sin uskyld og får vækket sin spirende seksualitet. Det er hans syndefald. Dette understreges i filmens 'ramme', hvor vi i anslaget ser hans drengede og barnlige brydekamp med vennen, mens han i udtoningen – i filmens sidste scene – har fået øjnene op for pigerne.

De syv parametre

I og med at kortfilmen er så komprimeret, er det væsentligt, at filmens fortællermæssige elementer og egen-skaber fungerer. Med fokus på dette har Richard Raskin (Institut for Informations- og Medievidenskab, Aarhus Universitet) i sin bog *Kortfilmen som fortælling* (2001) opstillet syv parametre, der alle har stor betydning for kortfilmen. Det er ikke nødvendigvis alle syv parametre, der optræder i en kortfilm, nogle enkelte kan være tilstrækkelige for at skabe sammenhæng og balance i filmen.

Det første parameter beskæftiger sig med filmens personfokus. Det er vigtigt for seeren at være klar over, hvis historie, der fortælles – altså hvem der er filmens midtpunkt. Der er én hovedkarakter i en kortfilm, men der er samtidig behov for, at personen kan interagere med filmens andre personer, således at der kan skabes liv og fremdrift i fortællingen. I *En lille død* er der ingen tvivl om, hvem der er hovedkarakteren, men det er vennen, der får hovedpersonen lokket hen til Janus, hvilket sætter fortællingen i gang.

Det andet parameter handler om filmens årsagssammenhæng og de valg, der træffes undervejs. Hovedkarakteren stilles over for nogle valg, tager nogle chancer, og det er det, der får filmen til at skride frem. Dette viser og-

Mette Wolfhagen Linnebjerg

så, at hovedkarakteren er handlekraftig, og det vil tilskueren gerne identificere sig med.

Det tredje parameter omhandler personernes evne til at overraske tilskueren. Vi får etableret vores hovedkarakter i filmens begyndelse, og vi har nogle forventninger til, hvordan han eller hun handler og reagerer. Men vi lader os gerne overraske af et uventet træk eller handling fra personen i filmens afgørende situationer, så længe det er troværdigt i forhold til personens karakter.

Det fjerde parameter tager fat på forholdet mellem billede og lyd. Film fortælles i billeder, og lyden fungerer ofte som baggrund for billederne. Men i kortfilm fungerer det godt, hvis personerne producerer og reagerer på lyd, så lyden udløser og bliver en del af

handlingen. Dette er tydeligt i *En lille død*, hvor hovedpersonens tunge åndedrag er tydeligt igennem hele filmen, men i kælderen får lyden en særlig funktion, da slangen hugger samtidig med, at drengen får udløsning. Han reagerer på lyden af slangsens hug, producerer selv en lyd i form af et gisp, men væsentligst er den effektiv lyd, der er lagt på, og som leder tilskuerens tanker mod udløsningen og dermed drengens uskyldstab.

Det femte parameter beskæftiger sig med filmens brug af scenografi, fx ved at inddrage omgivelserne eller en ting og lade det spille en aktiv rolle i filmen og i forhold til personerne. I *En lille død* er kælderen en vigtig lokalitet, idet der ligger en masse symbolik i den. Slangen er en væsentlig rekvisit, da det dels er den, der så at sige ud-

løser klimakset, men samtidig kan man nok ikke undlade at se den som en reference til syndefaldet.

Det sjette parameter går på kortfilmens enkelthed. Filmens skal fortælle en enkelt historie uden brug af for mange udredninger og detaljer, således at der levnes plads til personerne og til, at tilskueren selv kan tilføje filmen dens dybde. Alt skal ikke være penslet ud – der skal være mulighed for at fordybe sig i historien og personerne. Dette ser vi også i *En lille død*, hvor meget af fortællingen ligger 'mellem linjerne'. Grundet den sparsomme dialog får vi ikke serveret personernes oplevelser og følelser, personerne kommenterer ikke handlingen, men vi som tilskuere skal selv konstruere den ud fra billeder og ikke mindst lyde.

Det syvende parameter handler om

at skære handlingen til, at økonomisere. Filmen skal fungere på de ganske få minutter, den har til rådighed, og derfor er det væsentligt, at alt overflødig er skåret væk. Men samtidig skal filmen afsluttes, så den opleves som en helhed, fx enten ved at vende tilbage til filmens udgangspunkt eller ved hjælp af en symbolsk handling. *En lille død* gør lidt begge dele. I sidste scene er vi tilbage ved filmens udgangspunkt – skolegården, men i stedet for at slås, som drenge jo gør, kigger hovedpersonen nu efter piger.

En lille død af Kaspar Munk blev vist på DaBUFs Landsseminar i 2010, og kan (gen-)ses på Filmstriben.

Vil man læse mere om kortfilm har DR's hjemmeside http://www.dr.dk/kortfilm/index2.asp?pagelD=leksikon1&menuID=m_2

Lysvågen

Den korte film (kortfilmen eller novelfilmen) er meget anvendelig i filmklubsammenhæng. Dels fordi den – pga. det korte format ikke er så tidskrævende; man kan vise flere film på samme dag, evt. under samme tema. Men også fordi den korte film er et nedslag i øjeblikket, i en stemning eller en oplevelse, der er central og har betydning for hovedpersonen, men som ofte også peger ud mod modtageren. På kort tid får tilskueren indblik i en problematik eller tematik, der udvikles og (ofte) løses, og i den korte film er dette fokus centralt i filmen. Vi kan derfor 'nøjes' med at beskæftige os med det ene udsagn og tema, filmen repræsenterer.

Christina Rosendahls film *Lysvågen* er særdeles velegnet til visning for børn i forsamlinger, idet den fortæller en fin, afgrænset historie med en central konflikt, der tager udgangspunkt i et tema, mange børn kan nikke genkendende til, men hvor der samtidig leges med skellet mellem

drøm og virkelig, hvormed der skrues et hak op på handlingens dramatiske knapper.

Filmen handler om Benjamin, der oven på forældrenes skilsmisse befinder sig i en personlig gråzone, hvor savnet af familien er stort, og hvor han har svært ved at acceptere de nye forhold, forældrenes brud har ført med sig. Han søger tilflugt i sin store interesse for krig og i sin fascination af Slaget ved Somme under Første Verdenskrig.

Da faren aflyser sin weekendaftale med Benjamin, bliver det krigsslag, Benjamin har opbygget i legen og i fantasien til virkelighed. På vej hjem fra skole falder en bombe ned midt på fodboldbanen. Benjamin må flygte gennem majsmarken, og senere kontaktes han af en såret soldat på vejen, der beder om hans hjælp. Sideløbende opbygges konflikten mellem Benjamin og morens nye mand, Robert. Benjamin føler sig tilsidesat og føler, at han må kæmpe med Robert om morens opmærksomhed.

Samtidig oplever Benjamin, at de voksne ikke har forståelse for det, der sker omkring dem. De ser ikke soldaten og synes, Benjamins interesse for Første Verdenskrig har taget overhånd. Der er derfor en direkte parallel mellem Slaget ved Somme, som Benjamin er fordybet i, og det 'slag', der udspiller sig på hjemmefronten.

Det kulminerer, da slaget om natten udspiller sig i Benjamins egen have, og den sårede soldat viser sig fra sit skjul under Benjamins seng. Han vil have Benjamin og hans mor med sig, og lade Robert alene. De voksne bliver nu en del af Benjamins krigsfantasi, og det munder ud i en dramatisk kamp med Benjamin og soldaten på den side og moren og Robert på den anden. Hvilken side skal moren vælge? De voksne viser sig som de handlende – de ved jo godt, det ikke handler om at vælge side, men om at acceptere forholdene, så de træder til handling, får overmandet soldaten tilintetgjort 'fjenden'.

Filmen viser, hvordan den indre konflikt i drengen udspiller sig virkelighedstro i fantasien og drømmen, men også at det er vigtigt at lære at acceptere, at livet nogle gange tager en drejning, man er nødt til at forholde sig til. Det bliver formuleret flere gange i filmen, fx da Robert siger til Benjamin, at "... man ikke kan blive ved med at bekrige hinanden. Man må slutte fred på et tidspunkt", og da moren til slut, da kampen mellem de voksne og soldaten er på sit dramatiske punkt, siger, at "...vi skal blive her. Robert er min mand nu, og far vil altid være din far." Hun får altså formuleret, hvad konflikten går ud på. Filmen tematiserer de følelser, børn må kæmpe med, når familien splittes, og de skal til at forholde sig til de nye forhold. *Lysvågen* bruger krigen – Slaget ved Somme – som billede på den indre krig, der udspiller sig i Benjamin, og således bliver der bygget en fin bro mellem den indre og den ydre konflikt i filmen.

Mette Wolffhagen Linnebjerg

Lær at lave film på Filmfabrikken og film

Det har været diskuteret flere gange i DaBUF. Kan man i det 'almindelige' klubarbejde også arbejde med praktisk filmproduktion? Er det en mulig udvikling og nytænkning for børnefilmklubber, at de både arbejder med filmformidling, oplysning og oplevelse – og også har et filmværksted eller film-skole, hvor filmproduktion er sagen. På den måde bliver børnefilmklubarbejdet både kreativ oplevelse og kreativ filmproduktion. Judith og Ulrich Breuning har på Møn realiseret deres drømmeprojekt: En filmskole for unge (og såmænd også på sigt børn og voksne).

De har stået tomme længe. De rustikke bygninger, der i fordums tid summede af liv. Men det har været svært i udsultede Udkantsdanmark, som vi af poetiske grunde vælger at kalde underskønne Vandkantsdanmark, at puste nyt liv i Steges gamle sukkerfabrik, der på mange måder var arbejdspladsen på Møn. Når nu landbrugets maskinparker har gjort hundredvis af karle og tjenestepiger til museumsgenstande.

6 Men nu sker der noget i den mønske metropol: Rema 1000 og Flügger er allerede flyttet ind i Sukkerfabrikken.

Og Nordea henlægger også sin filial til en stort tænkt drøm, hvor aktiv byplanlægning og driftig aktivitet skal matche for eksempel Brandts Klædefabrik i Odense eller Torvehallerne i Vejle. Og det betyder, at kulturen også skal have sin naturlige plads i Sukkerfabrikken. Og hvad var mere oplagt end et filmens hus?

Biografen i Stege har godt og vel hundrede år på bagen og ligger solidt i Storegade og kan huse 116 sjæle. Og disse velsignede sjæle har netop kunnet samle så mange penge sammen, at biografen i dag er digitaliseret. Men der kun én sal, og moderne biografdrift har det bedst, når man kan mikse smalle og brede film i talrige kombinationer. I et filmhus på Sukkerfabrikken kunne man operere med to sale og en masse livgivende bonusaktiviteter.

Det fik os til at skrive følgende debatoplæg i 2009, før kommunevalget sendte alt til hjørnespark:

Mønhattan – Vordingborg Kommunes Filmhus

Fra asken af den gamle sukkerfabrik stiger en fugl filmkunst og -formidling.

Sukkerfabrikken skal være et kulturelt kraftcenter i kommunen og de levende billeder en naturlig del af profilen. Der bliver tale om et moderne filmhus i tre etager.

1. etage: Udstilling og interaktive studier.

Målgruppe: Alle filminteresserede, men primært henvendt til børn og unge og til turister.

Kort beskrivelse: Et filmisk rum med filmplakater, -citater og -stills samt

Humøret er højt, når de unge mennesker får mulighed for at lege med mediet.

båse, hvor man kan lege med og løse specifikke filmrelaterede opgaver. For eksempel arbejde med forskellige filmiske virkemidler, genrer og fortællemønstre. Eller se klip fra klassiske filmværker. Programmerne er indrettet med høj underholdningsværdi, hvor man kun skal betjene forholdsvis få knapper efter en tydelig instruktion. Derudover vil der være to filmstudier, hvor man i meget enkle kulisser efter eget manuskript kan lave en lille film på 5-10 minutter.

Inspiration: I 1995 havde Eksperimentariet i København en meget populær udstilling med kreative lege i anledning af fejringen af filmens 100 år. Og i Filmhuset i Gothersgade i

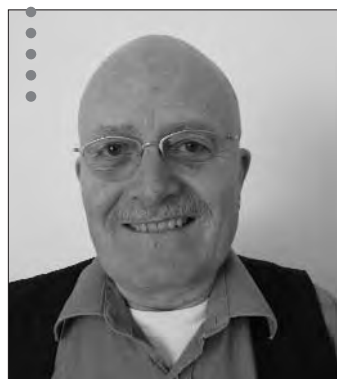
København findes Film-X, som er et mekka for eksempelvis skoleklasser, som på forholdsvis kort tid (moduler af 3 timer) kan lære lidt om filmprocessen på en interessant og brugervenlig måde.

2. etage: To biografssale.

Målgruppe: Et bredt publikum med interesse for film og kultur samt kvalificeret underholdning. Der vil således være særlige tilbud til børn og unge med blandt andet en filmklub, og de såkaldte 'smalle' film vil også få sin platform med særlige arrangementer. Der vil ligeledes være premierearrangementer for børn og unges egne film og såkaldte 'baby-film', altså film, hvor babyen sover i foyeren, mens far eller mor ser film. I turistsæsonen vil der være særlige filmserier med for eksempel danske film med engelske undertekster og underholdende film til en regnvejrsdag. Og store open-air arrangementer.

Kort beskrivelse: En moderne biograf skal ud over en udsøgt komfort med behagelige stole, stort lærred og surroundlyd kunne operere med to sale for at kunne opnå premierestatus

• • • • • Ulrich Breuning.

m med de professionelle

og på en funktionel måde kunne henvende sig til et forskelligartet publikum. For eksempel en familiefilm i den ene sal og en smal film i den anden. Eller en børnefilm i den ene og en uhyggelig thriller i den anden. Repertoiret skal være mangefacetteret, men altid med idé, mål og kvalitet. Der er her også tænkt på biografens café som hyggeligt samlingssted for alle aldersgrupper med enkle, udsøgte retter og et varieret sortiment af drikkevarer. Det kunne være en bogcafé med filmlitteratur og et mødested for unge med for eksempel lektiehjælp. Og cafeen er også et centralt mødested, når der arrangeres særlige mad-og-film-arrangementer.

Inspiration: Moderne biografkomplekser som for eksempel den nye biograf i Fakse.

3. etage: Filmskolen.

Målgruppe: Alle, der gerne vil arbejde med filmmidiet teoretisk såvel som praktisk, men med overvejende vægt på børn og unge i samarbejde med skoler, institutioner og Teaterhøjskolen Rødkilde.

Kort beskrivelse: De levende billeder fylder meget i børn og unges hverdag, og det er en del af demokratiet at kunne afkode og betjene mediet. Og så er det ikke at forglemme sjovt at se film, lære om film og også selv lave film. Filmskolen vil både afholde korte kurser og have hold, der arbejder over en længere periode. Der vil ligeledes kunne tilbydes filmlejrskoler, hvor klasser i en lille uge arbejder med film og får set lidt af Møn. Overnatning kan finde sted på Teaterskolen Rødkilde. Undervisere vil være filmfolk, der bor i kommunen, og lærere fra Teaterhøjskolen Rødkilde vil undervise i skuespillets kunst. Men i

særlige tilfælde vil der også kunne hentes lærerkræfter fra det københavnske filmmiljø. Undervisningsplaner udarbejdes af fagkyndige filmfolk med særlig viden om for eksempel foto, lyd og musik, manuskript, klipning, animation og instruktion samt filmhistorie og -formidling. I turistsæsonen tilbydes kurser i animationsfilm for børn, der laver deres egne tegne- eller dukkefilm. Og her vil også være korte kurser i filmoptagelse for hele familien og forslag til, hvordan et ferieophold kan blive kreativt med en personlig filmoptagelse fra Møn. Der kan være tale om både en dokumentarfilm om Møns seværdigheder og en lille spillefilm med handling.

Inspiration: I Filmbyen i Avedøre ligger Next Stop, som driver en filmpædagogisk institution med både undervisning og filmproduktion for børn og unge.

Judith & Ulrich Breuning.

2009.02.09.

Det er måske lige smart nok, at kalde projektet Mønhattan, og det pompøse navn er ikke engang vores egen opfindelse, men det signalerede vingesus og himmelflugt. Men som sagt. Alt stod stille under kommunevalgets taler om alt andet end kultur. I hele to år. Men så skete der noget. Det var i første omgang for omkostningstungt at bygge en ny biograf. Men en filmskole kunne vel puttes på plads? Og så lykkedes det at få LAG-midler og kommunale kroner til udstyr, lærerlønninger og en deltidsansat projektleder. I alt danske kroner 356.000. Sukkerfabrikken stillede lokaler til rådighed. Husleje frit det første år. Men selv med denne gestus er der naturligvis for lidt mammon til at drive en moderne undervisningsinstitution. Men alligevel et livgivende

startskud og trods alt effektiv kickstarter. En filmforening blev stiftet og en filmskoleleder udpeget. Judith Breuning udarbejder undervisningsplaner, udvikler nye projekter og er pædagogisk ansvarlig for Filmfabrikkens aktiviteter.

Onsdag den 28. september 2011 startede Filmfabrikken sit første hold af unge, der gerne vil lære filmhåndværket fra A til Z. Filmfabrikken fik sit navn foræret af Regner Grasten og Peter Aalbæk Jensen, der sad på do-

mænenavnet, men ikke mere havde brug for det. En generøs gestus, som har kendetegnet hele startforløbet. Alle tænder på ideen og vil give en hånd med. Det første ungdomshold kaldes for Filmfabrikkens Væksthus efter inspiration fra Station Next i Filmbyen i Avedøre, som Filmfabrikken samarbejder med og har fået uvurderlig hjælp fra. Ganske som Station Next i samarbejde med den lokale ungdomsskole. Nøgleordet for en underfinansieret filmskole er samarbejdspartnere. Vi havde aftalt, at

Et sjældent set engagement lægges for dagen i de unges arbejde med deres egne produktioner

der skulle mindst 15 elever til for at starte et hold. Den 28. september var der 32 unge, som levende fulgte aktivt med i filmprocessens første punkt: Idéudvikling!

Idégrundlaget for filmvæksthuset er: Filmfabrikkens Væksthus er en filmskole for unge mellem 13 og 18 år.

Undervisningen er gratis og finder sted en gang om ugen på onsdage fra 17.15 til 19.45. Derudover er der filmoptagelser i to weekender.

Du lærer at lave film af de professionelle og som de professionelle. Du kan gå på Filmfabrikkens Væksthus i tre år fra september til juni og når til sidst et meget højt niveau. Hvert år afsluttes med en afgangsfilm.

Filmfabrikkens Væksthus er både et tilbud til dig, der synes, at det er sjovt at lave film. Og til dig, som seriøst overvejer en uddannelse inden for filmbranchen.

På Filmfabrikkens Væksthus lærer du at lave film, at samarbejde og udfolde dig kreativt samtidig med, at du gennemgår hele produktionsforløbet fra idé til færdig film.

Filmfabrikkens Væksthus har lokaler på den gamle sukkerfabrik i Stege.

Der er imidlertid lang vej til, at Filmfabrikken skal producere råfilm i 24 timer i døgnet alle ugens dage. Men det er ambitionen, som der er mere styr på, når projektudviklingen skal vurderes i sommeren 2012. Men ambitionen fejler intet. Og bemærk, at det er professionelle filmfolk, som underviser. Tanken er, at de unge skal møde godfolk og koryfæer fra den danske filmverden, hvoraf en del faktisk er bosiddende på Møn.

Projekt Filmfabrikken

'Uden billeder er det umuligt at tænke'

Aristoteles (384 – 322 f.kr.).

Uanset vejrlig skal optagelserne i kassen.

Filmfabrikken

Filmfabrikken er en filmskole for alle, der interesserer sig for film, men med særlig fokus på børn og unges medieuddannelse.

Filmfabrikken har adresse på den gamle sukkerfabrik i Stege: Kostervej 2B, 4780 Stege.

Vision

1) Filmfabrikken skal opdrage børn og unge til mediebrug og udvikle sociale kompetencer, give kunstforståelse, håndslag og kommunikationsfærdigheder samt i særdeleshed stå for *media literacy*, evnen til at navigere i en digitaliseret verden. Hvilket i sidste instans er opdragelse til samfundssind og demokrati.

2) Filmfabrikken er også tænkt og oprettet som et samlingssted, en filmskole for alle, som interesserer sig for film og filmproduktion. Filmfabrikkens undervisning varetages af professionelle filmfolk og en pædagogisk ansvarlig filmskolereleder.

Idé og koncept

Filmfabrikken er en kunst- og kulturskole, som inddrager andre kreative fag og kunstarter. Der lægges vægt

på 'hands on', men også generel filmforståelse og -historie er vigtige redskaber for at kunne skabe et filmværk.

Filmfabrikken er indrettet som et filmstudie med professionelt udstyr og opererer med filmhold på femten til tyve elever.

Mål

Filmfabrikkens bestyrelse og ledelse arbejder for, at der i Vordingborg Kommune skabes et frodigt filmmiljø, der både omfatter analyse og produktion og afsøgning af ny teknik og nye kommunikationsformer i de såkaldte sociale medier. Og fungerer som et værested for børn og unge, der gennem kreativt samarbejde vil få værktøjer og opnå færdigheder til et liv i en digital verden.

Perspektiv

Filmfabrikken skal på længere sigt være en del af et egentlig 'filmhus' i Vordingborg Kommune. Filmhuset skal også rumme biograf og udstillingslokaler og således samlet være en platform for de levende billeders mangfoldige udtryk.

Judith & Ulrich Breuning.
www.filmfabrikken.dk

Urigtig og

I en artikel i sidste nummer af "Pråsen" har Flemming Riedel, som er udpeget af DaBUF til at sidde i Ekkos bestyrelse, begået en artikel, der handler om børn og unge-området i Filmmagasinet Ekko, en række interne bestyrelsesforhold samt noget om Ekkos fremtidige struktur. Der er en række misforståelser og misforhold i forbindelse med artiklen, som jeg i denne replik gerne vil korrigere.

Børne- og ungdomsmedierne i Ekko

Riedel påstår i artiklen at børne- og ungdomsområdet er "ikke-eksisterende" i Ekko. I formålet for magasinet står der, at magasinet "som et særligt interessefelt skal reflektere børn og unges oplevelser af levende billeder i et bredt kulturelt perspektiv". Det "særlige interessefelt" har vi valgt i bestyrelsen og redaktionen at fortolke på den måde, at området har høj prioritet og jævnligt indgår i filmmagasinet på samme måde som internationale filmtendenser og art-film, men at alle de forskellige områder ikke nødvendigvis skal være dækket i hvert nummer af magasinet eller i hver eneste artikel på Ekkos hjemmeside.

Det er også værd at understrege, at det er børn og unges "oplevelser af levende billeder", det drejer sig om – og ikke kun omtale og anmeldelser af børne- og ungdomsfilm. Vi mener også, at børn og de nye multimedier samt omtale af hele Web 2.0-generationen er en central del af det kulturelle perspektiv, ligesom hele det mediepædagogiske område fra vuggestuens læreplaner til gymnasiet er en del af børn og unge-området.

illoyal kritik af Ekko

Det skal bemærkes, at Ekko her i november har afleveret en længere redegørelse om det film- og medie-pædagogiske område samt børn og unge-området til Det Danske Filminstitut, hvor vi har påvist, at en del af stoffet i Ekkos seneste numre (52-54) og på hjemmesiden faktisk falder inden for disse områder.

Redegørelsen er efterfølgende udleveret til orientering til bestyrelsen.

For at mane enhver tvivl i jorden vil jeg gerne understrege, at Filmmagasinet Ekko naturligvis fortsat vil skrive om børn og unge-området, men det er ikke sådan, at Ekko vil sætte et bestemt antal sider af i hvert nummer, men vi vil fortsat anmelde børne- og ungdomsfilm og medier, samt ikke mindst tage temaer op, som krydser ind over området, og dermed lave en tværmedial synsvinkel.

I øvrigt er det beklageligt, at Riedel tilsyneladende kun opfatter Ekko som et trykt magasin, hvilket jo er fuldstændig forkert. Filmmagasinet Ekko er også en hjemmeside med daglige opdateringer af nyhedsstof vedr. film og medier, det er dvd-udgivelser – også af børne- og ungdomsfilm, som sendes ud med hvert trykt nummer af magasinet, og så er det arrangementer og deltagelse i film- og mediedebatten.

Omtalen af chefredaktørens og Ekko-bestyrelsens interne arbejde

Artiklens omtale af ovenstående af børn og unge-området er et sagligt forhold, hvor Riedel fremfører sin kritik – hvad han også har gjort i Ekkos bestyrelse – og hvor vi kan være uenige ud fra hver vores argumentation. Men artiklen er ikke kun præget af det sagforhold. Desværre flyger artik-

len også med beskyldninger og urigtigheder om forhold, hvor der refereres direkte til Ekko-bestyrelsens arbejde på flere møder. Det er efter min opfattelse både stærkt kritisabel og illoyalt. Eksempelvis artiklens omtale af bestyrelsens og redaktionens reaktion på, at to artikler i Ekko førte til, at forsvarsministeren i den tidligere regering gik, og at en konsulent på DFI røg ud. Jeg mindes ikke at have set eller hørt den omtalte reaktion: “det er næsten umuligt at få hænderne ned fra klaphøjde” eller “hold da op, hvor er vi vigtige”, ligesom jeg heller ikke mener, at synspunktet omkring dækningen af børn og unge-området bliver mødt med “nedladende bemærkninger” som antydnet.

På samme måde køres en uhæmmet personrelateret kritik i stilling i forhold til Ekkos chefredaktør, hvor der refereres til en perifer sag i forhold til Biografforeningen. Det er helt væsentligt, at hele bestyrelsen bakker op om chefredaktøren, som jo er Ekkos ansigt udadtil, og som i høj grad har været med til at skabe synlighed om Ekko og sikret, at filmmagasinet har stor gennemslagskraft og formår at sætte dagsordenen i forhold til debatter på film- og medieområdet. Og netop det har jo også været med til at skabe en annoncemæssig og abon-

nementsmæssig fremgang, som betyder, at magasinet snart kan fylde 13 år med en offentlig støtteprocent af det samlede budget på under 20. Riedel er selv medlem af Ekkos bestyrelse og har dermed også et bestyrelsesansvar, som for mig at se omfatter, at man som medlem af en bestyrelse undlader at viderefordre opdigtet “situationsrapporter” som ovenstående fra bestyrelsens møder. Det kan ingen i bestyrelsen være trygge ved. Vi kan være uenige om sagsforhold – og det er i orden at referere den uenighed videre, men ikke perfiditeter med beskyldninger mod øvrige medlemmer af bestyrelsen og redaktøren. Et bestyrelsesmedlem i en sammenhæng som Ekko må gerne være kritisk, men må også gerne være en positiv ambassadør for magasinet – og de to ting kan normalt sagtens forenes.

Ekkos nye organisation

Desværre fortsætter det useriøse i artiklen videre til Riedels omtale af Ekkos nye struktur, hvor han påstår, at vi med vores planlagte strukturændring er ved at omdanne filmmagasinet til “en lukket klub”. Det er helt forkert. Men vi er ved at omdanne Ekko fra at være en organisation med et “foreningsdemokrati” til at være en selvejende institution med en demokratiform, som er kendt fra hele den danske uddannelsesverden.

Som mange ved, er Ekko opstået med baggrund i tre stiftende foreninger: DaBUF, Dansk Film- og Medielærerforening og Medielærerforeningen for HF og gymnasiet. Senere kom Dansk lærerforeningen til som den fjerde medlemsforening. Problemet er nu, at foreningsstrukturen over de seneste år har været ved

at gå i opløsning. Det startede som bekendt med, at DABUF i 2009 op-sagde deres kollektive abonnementer på Ekko og dermed blev en form for “passivt” medlem. Året efter i 2010 indstillede Dansk Film- og Medielærerforening sin virksomhed på grund af manglende medlemmer. Dermed er antallet af bidragende foreninger reduceret til to. Og dermed er foreningen bag Ekko for mig at se blevet en meget skrøbelig organisation, hvorfor vi som ansvarlig bestyrelse var nødt til at overveje en anderledes organisationsform.

Det var naturligt at søge i retning af en demokratisk organisationsform, som er og har været kendt og afprøvet i masser af år inden for de videregående uddannelser – hvor jeg jo selv kender den – og sidst nu gymnasierne, nemlig en selvejende institution. Organisationen er sådan skruet sammen, at foreninger både inden for brugernes område – resterne af de “gamle” medlemsforeninger – men også de filmfaglige foreninger: Producenterne, Danske Filminstruktører og FAF (alle de sidstnævnte har i øjeblikket kollektivt abonnement på Ekko) får ret til at indstille medlemmer til bestyrelsen, ligesom der naturligvis også fremover afholdes årsmøde og aflægges regnskab inden for rammerne af lovgivningen herom.

Så det vi vil forsøge at gennemføre ved den kommende generalforsamling, er altså overgang til en anden organisationsform, hvor det er andre demokratiformer end foreningsdemokratiet, der spiller ind. Der er efter min opfattelse tale om en mere robust organisationsform, hvor vi bedre kan tackle økonomiske udsving og kriser i de kommende år.

• Søren K. Lauridsen.
• Bestyrelsesformand for Ekko.

Den gode (nok) danske børnefilm

I forlængelse af debatoplægget i Pråsen #4, 2011 vil jeg her komme med mit personlige bud på, hvordan min børnefilmkanon af danske børnefilm fra dette årtusinde vil se ud. Først skal det siges, at jeg ikke har fået set samtlige af de film, der er på listen. Nogle er bevidste fravalg, som eksempelvis *Klovn – the movie* samt *Oskar og Josefine*. Det, at vi i vores lille familie har fravalgt *Klovn – the movie* og serien for den sags skyld, vidner om, at vi har en lidt aparte holdning til den gode film... Jeg vil dog ikke betegne *Klovn the movie* som en egentlig børnefilm. Vores fælles fravalg betyder dog ikke, at vi ellers har samme filmsmag, tværtimod. Vi kan dog enes om fælles familiehygge, inkl. yngste-medlem, en grå og våd eftermiddag med *Charlottes Tryllespind*. Der er så mange finurligheder, som vi voksne kan more os over, og yngstedrengen synes bare, det er fantastisk, at dyrene kan tale, og at Rotten kommer helt galt af sted med det rådne æg! Nok om det – og tilbage til listen over de gode nok danske børnefilm.

Hermed præsenteres et bud på, hvordan en liste over årtusindets bedste danske børne- og ungdomsfilm kan se ud.

Min liste indeholder følgende: *Cykkelmyggen* og *Dansemyggen*; det er et vidunderligt univers Hastrup og Quist Møller har skabt. Animationer-

En absolut klassiker: *En som Hodder*

ne er enkle, børnevenlige og gennemførte. Historien er skøn og underfundig – selv for de helt små. Især myrernes ubeslutsomhed og diktatoriske styre, synes jeg, er en fantastisk skildring. *Der var engang en dreng – som fik en lillesøster med vinger*; filmens historie er jo i sig selv rimelig langt ude i hampen, men alligevel bliver den præsenteret på en måde, der får den til at fremstå helt troværdig (verden vil bedrages...). Den udvikling filmens hovedpersoner gennemgår og den måde, de vokser med opgaverne er forrygende – og alligevel urealistisk. Skuespillet er sublimt og enkelt og helt typisk Wikke og Rasmussen. Det sammen med de skøre iørefaldende sange har fået filmen til at gå rent hjem i undertegnede filmkanon. *Drømmen*; at opleve Anders W. Berthelsen og Janus Dissing Rathke i så forskellige roller i forhold til *Drengen der fik en lillesøster* – ... vidner om, at deres evner og personligheder rækker vidt. Historien er i sig selv modsat Wikke og Rasmussens film noget mere alvorlig – både i skildring og autoritet. Replikker, handlinger og setup komplementerer hinanden på glimrende og troværdig vis. Den sympati, filmen fremkalder hos sit publikum, er uovertruffen. Jeg glemmer aldrig den stilhed, der blev afløst af stående ap-

laus til visningen af filmen på et landsseminar, da vi så den første gang. Aldrig (i min tid) har en film fremkaldt så stærk en reaktion hos det garvede DaBUF-publikum. Kaspar Munks *Hold om mig* er noget af en voldsom og modig film. I modsætning til mine andre danske filmfavoritter er denne film ikke en, jeg har stående på hylden. Faktisk har jeg kun set den en enkelt gang i lettere tvivlsom kvalitet, og faktisk har jeg slet ikke lyst til at se den igen. Bum. Den hører til min liste, fordi den er så modig og anderledes. Jeg synes, den burde være noget nær obligatorisk for børnene i folkeskolens ældste klasser. Det kræver naturligvis en lærer, der kan tage hånd om problematikken og tid til efterbehandling. Et så vigtigt og brutalt skildret emne må man ikke overse. Skuespillerne yder en rigtig god præstation og filmen rører sit publikum steder, hvor de

helst ikke vil røres. Derfor er denne film vigtig.

På listen findes også *En som Hodder*! Det er bare i mine øjne en helt fantastisk film! Den idealisme og optimisme fortalt på den skønne måde af skønne mennesker er bare lige noget for mig! Den har jeg endda i flere eksemplarer på filmhylden, bare for at være helt sikker på, at den altid vil være tilgængelig, når jeg trænger til at se den. Flere ord er overflødige – jeg er solgt.

Terkel i knibe er jo en noget anden genre end de andre film, men temaet er til dels at sammenligne med Kaspar Munks *Hold om mig* – i hvert fald når Fede Dorrit springer ud af vinduet på grund af de evigt tilbagevendende mobberier. Derudover er filmens opbygning og animation væsentlig anderledes end andre tegnefilm. Helt sikkert er det en film for de større børn, men med sin ironi, socialrealisme og brutalitet er den ligeledes til alle voksne, der deler 'Andens' humor.

Den sidste film på min liste er Niels Arden Oplevs *To verdener*, der præsenterer Jehovas Vidner på en respektfuld og oplysende måde. Skuespillet og problematikkerne gør filmen nævneværdig. Saras udvikling, skildring, ønsker og drømme rammer jo enhver teenagers følelser. Derudover kan mange Jehovas Vidner (forhåbentlig) nikke genkendende til filmens emner, og udenforstående vil have mulighed for både at lære og opleve den verden Jehovas Vidner lever i på en mere nuanceret måde end den, de fleste oplever ved deres stemmen dørklokker og salg af Vagttårnet på offentlige steder. Det var min liste! Vis mig gerne jeres!

• Karen Damm Obel

En interessant fiasko?

Sidste år fik Simon Stahos ungdomsfilm, *Magi i luften*, drøje hug af kritikken. Den blev kritiseret for at være ufokuseret, ligegyldig og lalleglad. Filmens skæbne ved billetlugerne afspejlede i høj grad kritikernes modtagelse; mindre end 3.000 mennesker løste billet til filmen. Om Da-BUFs filmgennemsyn i Grenaa er regnet med, skal jeg ikke gøre mig klog på. Men de tilstedeværende under forestillingen var heller ikke alt for imponerede.

Fire unge mennesker danser sig gennem de københavnske gader hen over en enkelt nat, hvor sandheder kommer for dagen og spor bliver lagt ud for de unges videre liv. Hvis det ikke var fordi, det meste er for sjov, ville historien kunne være temmelig tragisk. De fire unge elsker hver især hinanden, men vil hellere have en anden end den, som er forelsket i dem. Dog ender filmen, som det sig hør og bør lykkeligt (for vores hovedperson).

Undervejs har vi været vidner til nogle temmelig tåkrummende episoder; drengen som forsøger at give sig selv oral tilfredsstillelse for at slippe for besværet med pigerne, en skedeprut efter sex, en søn i kyllingekostume ved sin mors begravelse.

Særligt det med skedeprutten har flere anmeldere følt sig kaldet til at nævne. Men tilsyneladende overser de den sammenhæng, den indgår i. Hovedpersonen Daniel påstår, at man skal kunne klare at blive pruttet ind i ansigtet af den man elsker – ellers er det ikke ægte kærlighed. Så da han har problemer med at klare, når hans partner skedeprutter, er det jo nok ikke ægte kærlighed. Kontrasten til den

Lækkert tøj og høj cigarføring i *Magi i luften*

bralderskid, han får ind i masken, viser med al ønskelig tydelighed forskellen på trøst og ægte kærlighed. Det er naturligvis den elskede, som diverterer ham med luft fra tarmen.

Disse udtalte seksuelle referencer diskvalificerer selvsagt en stor del af vores medlemsskare som publikum. Man skal nok ikke være meget yngre end filmens hovedpersoner på 16 for at synes, at bramfriheden er lidt i overkant. Selv som voksen, hærdet biografgænger kan man få den tanke.

Når jeg alligevel mener, at det er værd at ofre *Magi i luften* en efter-

tanke, er det fordi, jeg mener, at den som det mindste er en interessant fiasko. Givet at den er en fiasko, hvilket jeg ikke er så ganske sikker på.

En af de ting, man må forlange af en 'god (nok) film', er, at den rører sit publikum. De tre ovennævnte eksempler bliver jeg berørt af – på godt og ondt. Tanken om det første (jeg er for genert til at skrive det igen), er mig temmelig vederstyggelig. Det andet går mig ikke på, om end jeg ville foretrække at holde det indenfor privatsfærens trygge rammer. Drengen i kyllingedragt til sin moders begravelse provokerede mig dybt – men fik tårerne til at stige op i øjnene, da scenen blev foldet ud. Dét er et af de mest bevægende momenter i dansk børnefilm i dette århundrede.

Nu er det ikke just profaniteter, vi savner i det offentlige rum. Og det leverer *Magi i luften* lige rigeligt af. På den anden side kan man have brug for at få blæst hovedet igennem efter det utal af tandløse romertalsfilm (*Far til fire*, *Min søsters børn*, *Tempelridernes skat*) vi ellers bliver diverteret med, hvor sproget er kemisk rensat

for potentielle farligheder. På samme måde er der noget befriende i, at bemærkninger med sigte syd for navlen ikke handler om at score et billigt grin (*Blå mænd*, *Klovn*, *Alle for en* fortsæt selv listen...). Men at sigtet derimod er ægte rørelse; vi mærker os selv i mødet med tabuoverskridelse i *Magi i luften*.

Og således finder jeg, at *Magi i luften* fortjener en plads i det hæderfulde selskab af 'århundredets gode (nok) danske børne- og ungdomsfilm'.

Visse problemer til trods er Magi i luften en gribende og sansemættet oplevelse, man ikke bør snyde sig selv eller sine medlemmer for

PS. Ser man *Magi i luften* i sammenhæng med Simon Stahos foregående film, *Kærlighedens krigere*, bliver det tydeligt, hvor voldsomt et brud *Magi i luften* er. Hvor alt er ydre, farver og eksplosioner i overgearet synen og dansen i *Magi i luften*, er *Kærlighedens krigere* fuldstændig nedtonet, og det er op til tilskueren selv at skabe sig sine dystre billeder. Kontrasten mellem de to er saliggørende og nærmest euforiserende – *Magi i luften* er med den anden i erindring præcis den dosis fjollerier og formålsløshed man trænger til. Livet vist som en fest vi alle er inviterede til.

Kim Bruun

”Salaam Skole” på besøg i Viborg

– en spændende dag med fodbold og ghetto-prinsesser og en helt anden kultur på lærredet!

Som medlem af Viborg Børnefilmklub, var jeg med min øvrige bestyrelse til filmgennemsyn i Grenå sidste år og hørte et godt indlæg fra Salaam. Her fik vi præsenteret Salaam-Skole projektet – og dem, tænkte jeg straks, skal vi da ha’ til Jylland!

Så et frugtbart samarbejde mellem Salaam Skole, Viborg Børnefilmklub, Vestre Skole i Viborg og Klubben Søndergaard i Viborg, førte til en spændende filmdag en råkold 3. februar.

Første besøg var på Vestre Skole i Viborg hvor mine piger går i 3. klasse og her var de to tredje-klasser samlet for at se filmen *Fodboldskolen* og senere et debatoplæg med ungerne og læreren om filmen, kultur og hvordan vi oplever hinanden, gav meget snak i klassen. Aldin som var med som oplægsholder fra Salaam fortalte om sine oplevelser som barn og ung i Bosnien og krigen. Og senere om tiden i Danmark og hvad det vil sige at flygte fra krigen som barn, og hvordan det har været at starte et liv sammen med familien i Danmark.

En af ungerne i klassen (som oprindeligt er fra Bosnien) havde fødselsdag og havde bosnisk kage med, så det blev en spændende dag med kultur for hjerne, hjerte og gane. Efter foredraget var der mange spørgsmål om krigen, og hvordan det var at flygte.

Aldin er 22 år og er født i en lille landsby i Srebrenica, Bosnien.

Efter krigen i 1995, flygtede han med familien til sikkerhedszonen i Tuzla. Da hans far blev løsladt i 1997, efter 10 måneder i en serbisk koncentrationslejr, valgte de at flygte til Danmark.

”Salaam” på besøg i fritidsklubben ”Søndergaard” i Viborg

Mangfoldigheden blandt børnene i fritidsklubben ”Søndergaard” i Viborg er stor. I den forholdsvis lille medlemsskare fra 4.-7. klasse har omkring 37 % af medlemmerne baggrund i et andet oprindelsesland end

Danmark, blandt pigerne nærmere procenten sig 45. Vidt forskellige egne af verden lige fra Somalia, Afghanistan, Vietnam, Sri Lanka, Thailand, Tunesien, Burundi, Ghana, Bosnien og Rusland til Grønland, Danmark og Island er repræsenteret her. En hel del er tosprogede. Enkelte kan stadig huske de første leveår i deres oprindelsesland, mens de fleste er født og opvokset i Danmark. Nogle lande er repræsenteret ved et enkelt barn, andre ved en håndfuld piger og drenge.

I hverdagen mærker vi ikke forskelligheden, alle er venner og veninder på kryds og tværs.

Men én gang i starten af et nyt år sætter vi fokus på netop alle forskellighederne – kulturerne – i en hel uge. ”Alverdens Lande ugen”, hvor vi byder velkommen hver dag med et ”goddag”: Salam – aleikum, paalam eller inuugujoq. Duften af ”Dagens Menu” er eksotisk og køen til den er lang, anderledes musik strømmer fra

højtalerne, og der er dokumentar eller animation på skærmen fra dagens land, børnene har udstillet forskellige ting, ”tipskupon” om dagens land(e) udfyldes, der tælles til ti, udveksles forskellige ord og nogle forældre og søskende dukker op sidst på dagen til spændende ”eftermiddagskaffe”, inden alle mødes af et ”farvel”: Mabuhay, ma’a salaama eller kveđja på vej ud ad døren.

I år var ”Alverdens Lande ugen” noget særligt, især for pigerne. Vi havde fået mulighed for at få besøg af ”Salaam Skole” som afslutning på endnu en god uge. Valget var faldet på, at vi skulle se filmen *Ghettoprinsesse*, en film fra 2002, som følger den dansk-tyrke pige Yagmur i skolen, med veninderne, hjemme hos familien, i moskeen og på sommerferie i landsbyen i Tyrkiet. Omkring 40 klubpiger dukkede op for at se film og møde den virkelige Yagmur, som nu er blevet 23 år, samt Eda fra ”Salaam Skole”.

Yagmur var 10 år da filmen blev optaget.

Efter filmen snakkede Yagmur - nu 23 år - med pigerne om filmen.

Foto: Pia Lindgren - Klub Søndergaard (Viborg)

Yagmur startede med at fortælle lidt om handlingen i filmen, hvorefter hun så filmen sammen med pigerne. Det var første gang, hun skulle "vise sin film" udenfor en almindelig biografsal og for piger alene. Klubbens lokale "biograf" er meget lille og intim, hvilket gav Yagmur og de tilstedeværende voksne en uventet "ikke-reaktion" fra de fremmødte piger, som vist syntes, det ville være lidt for pinligt at grine for meget af forskellige episoder i filmen (selv om de i virkeligheden havde lyst til det nogle gange), når nu hovedpersonen sad lige midt i blandt dem.

Til gengæld for de manglende spontane reaktioner og "grine-udbrud" var spørgelysten blandt pigerne stor efter filmen. Mange af dens temaer blev vendt og sammenlignet med pigernes egen hverdag, hvor problematikkerne fra filmen også af og til dukker op, når det f.eks. handler om,

hvad man må og ikke må som pige i de forskellige familier.

Er du stadig veninde med Vivi? Eller Nina? Hvem er du veninde med nu? Hvad siger din mor til dit tøj? Hvorfor var det lige dig, der blev Ghetto-prinsessen? Vil du stadig giftes med en fra din egen landsby? Var du så "fræk" i virkeligheden, som du er i filmen? – ville pigerne vide. Og omvendt stillede Yagmur dem en række spørgsmål om at være pige og have veninder og fællesskaber. Her kom mange bud og eksempler fra pigerne på, hvordan de oplever at have veninder med forskellige kulturel baggrund. Og der blev vist også sat gang i tanker om, at venskaberne måske ændrer sig gennem ungdomsårene.

For klubben "Søndergaard" var det en rigtig dejlig oplevelse at have besøg fra "Salaam Skole" og også at målrette besøget til pigerne, som ef-

terfølgende har glædet sig over at have mødt en sød og levende person fra filmens verden.

En "aha-oplevelse" for vores oplægs-holder, som ikke normalt kommer meget til Jylland, var, at der selv i Viborg findes en fritidsklub, som har fokus på forskellige kulturelle baggrunde blandt børn i skolealderen. Måske vender vi tilbage om et år og ønsker os et nyt arrangement - og "kun for drenge" denne gang.

Læse mere om arrangementet på: www.salaam.dk/side.asp?lang=1&side=2&id=19&cv=36

Skal din klub have besøg af Salaam Skole, så gå ind på www.salaam.dk/

I kan også kontakte os i Viborg Børnefilmklub – det var en god oplevelse at bruge filmen i skolen og samtidig skabe debat.

www.viborgboernefilmklub.dk/

Instruktør:

Cathrine Marchen Asmussen

Originaltitel: Ghetto-prinsesse

Udgivelsesår: 2000

Anders Kristensen,
Viborg Børnefilmklub

Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Landsseminar 2012 - 20.-22. april

Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber indbyder alle sine medlemsklubber til Landsseminar på Hotel Svendborg i dagene 20.-22. april 2012.

En del af landsmødet er DaBUFs generalforsamling, som afholdes fredag aften d. 20. april.

På de følgende sider finder I Program for Landsseminaret samt indkaldelse til landsforeningens 60. generalforsamling.

For 60 år siden samledes frivillige klubfolk om deres fælles interesse for formidling af film til børn og unge ud fra et ønske om at vise kvalitetsfilm for disse og startede Danske Børnefilmklubbers Landsforening.

Nu 60 år efter afholdes Landsseminaret under temaet "DaBUF nu og i fremtiden".

Jan Helmer-Petersen har gennemført en undersøgelse af DaBUFs udviklingsmuligheder, og vil om lørdagen

redegøre for disse. Mads Nedergaard vil forsøge på at gøre os lidt klogere på de problemer og udfordringer filmbranchen og DaBUF står over for i øjeblikket. Jytte Abildstrøm vil på sin egen helt specielle facon få os til at se, hvilke "vitaminer" børn har brug for, og til sidst vil Det Danske Filminstituts konsulenter for børne- og ungdomsfilm Dorte Høeg Brask og Rasmus Horskjær fortælle om, hvad vi kan forvente af nye film i nær fremtid.

Foruden alt dette vil der være et bredt udvalg af film samt ikke mindst uddeling af Danmarks fornemste børnefilmpris, Pråsprisen, som i år uddeles for 30. gang. Uddelingen vil foregå i Scala Svendborg.

Tilmeldingsblanket tilsendes klubberne. I kan også finde den på vores hjemmeside www.dabuf.dk.

Vi håber, at rigtig mange vil tilmelde sig.

Sekr./LB

Priser:

Deltagelse i Landsmødet samt overnatning med morgenbuffet:

Pr. person i dobbeltværelse fr. - sø.:	kr. 2.430,-
Pr. person i enkeltværelse fr. - sø.	kr. 2.940,-
Pr. person uden overnatning fr. - sø.	kr. 1.570,-
Pr. person i dobbeltværelse lø. - sø.:	kr. 1.980,-
Pr. person i enkeltværelse lø. - sø.:	kr. 2.170,-
Pr. person uden overnatning lø. - sø.:	kr. 1.485,-
Ekstra gebyr for ikke medlemmer:	kr. 100,-
Faktura fremsendes fra sekretariatet – betal først, når faktura er modtaget!!!	

Andre muligheder for overnatning:

DANHOSTEL, Svendborg

Vestergade 45

5700 Svendborg

Tlf. 62216699

www.danhostel-svendborg

Bed & Breakfast. Søg på Google: Bed & Breakfast + Svendborg

Sekretariatet påtager sig ikke at reservere værelser her.

Deltagerprisen inkluderer foruden overnatning med morgenbuffet følgende:

Fredag:

Sandwich inkl. 1 øl/vand/vin

Isvand u. møde

Kaffe/te

Lørdag:

Isvand under møde

Formiddagskaffe/ te

Frokost inkl. 1 øl/vand.

Eftermiddagskaffe/te med kage og frugt

Velkomstdrink - Middag tre retter (drikkevarer for egen regning.)

Kaffe/te

Søndag

Isvand under møde

Formiddagskaffe/te og frugt

Frokost inkl. 1 øl/vand

Afbud:

Ved afbud senere end 14 dage før Landsseminaret betales afbudsgebyr på kr. 500,-

Ved afbud senere end fire dage før Landsseminaret betales fuld pris.

Tilskud:

Husk at søge tilskud i egen kommune.

Klubber, som ønsker at sende repræsentanter til Landsseminaret, men hvor prisens størrelse, i henhold til deres budget, afholder dem fra deltagelse, opfordres til at søge tilskud fra DaBUFs "Klubtilskudspulje". Der kan kun søges tilskud til max. to personer pr. klub. Foruden ansøgning skal klubbens sidst aflagte regnskab være DaBUFs sekretariat i hænde senest fredag d. 16. marts 2012

Vedrørende GENERALFORSAMLINGEN:

Alle medlemmer af DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER har adgang, uanset om de i øvrigt deltager i Landsseminaret. Deltagelse er gratis.

Af hensyn til plads og servering beder vi deltagerne tilmelde sig til Sekretariatet senest 29. marts 2012.

Venlig hilsen og på gensyn

DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER

PROGRAM

Danske Børne- og Ungdomsfilmklubbers 60. Landsseminar, Hotel Svendborg
20. – 22. april 2012

Tema: DaBUF nu og i fremtiden

Fredag d. 20. april

- 18.00 Sandwich
18.45 Uformel velkomst v/ formand for Aktivitetsudvalget Susanne Røvig
19.00 Officiel velkomst. v/ Landsformand Tina Just Hahn
Generalforsamling (GF)
20.30 ca. Kaffe/te
22.00 Generalforsamling slutter (kan forlænges om nødvendigt)
Efter GF **Ungdomsmøde**
23.00 ca. **Film i biograf og på hotel**

Lørdag d. 21. april

- Fra 7.30 - Morgenbuffet - Restaurant
9.00 **Tilbage til fremtiden?**
Konsulent Jan Helmer-Petersen fortæller om sin "undersøgelse" af DaBUF og klubberne set i et udviklings- og fremtidsperspektiv, efterfulgt af Q&A
10.15 Kaffe/te frisk frugt
10.30 **Film i biograf og på hotel samt evt. videre debat af "undersøgelsen"**
12.15 Frokost
13.15 - 14.30 **"Hvor går vi hen du?"**
Fagre digitale verden er over os. Hvor bringer den os hen? Er du ude, hvis du ikke er med?
Hvordan klarer klubberne sæson 2012/2013? og hvordan bevarer vi de film, vi bare vil have børnene skal se?
Direktør hos Walt Disney Studios Motion Pictures, Denmark A/S og medlem af Foreningen af filmudlejere i Danmark, (FAFID).
Mads Nedergaard forsøger at svare på spørgsmålene.
14.40 - 14.55 Kaffe /te, eftermiddagsbuffet
15.00 - 16.30 **Børn og formidling - Er vi vort ansvar som formidlere bevidst?**
Multikunstneren, skuespiller, teaterdirektør, foredragsholder **Jytte Abildstrøm** giver bud på den gode filmoplevelse.
(Hvad har børn brug for - vi er med til at forme dem, gør vi det rigtigt?)
18.00 **Oversættelse af Præmier i Biografen**
19.30 **Festmiddag**
Med oversættelse af "Årets Klub"
23.30 ca. Film i biograf og på hotel

Søndag d. 22. april

- Fra 7.30 Morgenbuffet
9.00-10.35 **Film i biograf og på hotel**
10.45-11.00 Kaffe/te – Foyer
11.00-13.00 **Nyt fra Det Danske Filminstitut**
Konsulenterne for Børne- og Ungdomsfilm: Dorte Høeg Brask, kort- og dokumentarfilm og Rasmus Horskjær, spillefilm præsenterer nyt fra DFI
13.15 Frokost og hjemrejse

Ret til ændringer forbeholdes

15

Generalforsamling

Hermed indkaldes til **DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBERS 60. generalforsamling**
Fredag d. 20. april. 2012 kl. 19.00 Hotel Svendborg, Centrumpladsen 1, Svendborg

FORELØBIG DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent og referent samt stemmetællere
2. Vedtagelse af Forretningsorden for generalforsamlingen
 Forslag udsendes sammen med øvrigt materiale senest **onsdag d. 4. april** fra Sekretariatet
3. Bestyrelsens beretning
 Den skriftlige beretning udsendes i Pråsen nr. 1 / 2012
4. Forelæggelse af det reviderede regnskab
 Regnskabet udsendes sammen med øvrigt materiale senest **4.april** fra Sekretariatet
5. Fremtidigt virke
6. Budgetforslag. Herunder fastsættelse af kontingent og 35mm- dækningsbidrag
 Bestyrelsens forslag udsendes sammen med øvrigt materiale senest **4. april** fra Sekretariatet
7. Forslag til vedtagelse på generalforsamlingen
 Evt. forslag skal være Sekretariatet i hænde senest fredag den **23. marts 2012**
8. Valg af formand eller kasserer (kasserer vælges lige år)
 Kasserer Lars Steinbach er på valg villig til genvalg
9. Valg af bestyrelse og suppleanter til bestyrelsen:

På valg er: Kim Bruun	villig til genvalg
Flemming Riedel	villig til genvalg
Karen Obel (u. 30 år)	ikke villig til genvalg
Lotte Kongsted Kasten - Udtrådt.	Ny skal vælges

*Thilde Emilie Møller indtrådte i det forløbne år som suppleant
for Lotte Kongsted Kasten, der var valgt for et år (i stedet for Ulrich Breuning)*

Suppleant: Marc Honoré(u.30 år)	villig til genvalg
Suppleant: Thilde Emilie Møller	villig til genvalg
10. Valg af revisor: Bestyrelsen foreslår JS Revision (Henrik Ladewig)
11. Evt. Bestyrelsen

Formandens beretning

Travlt og hektisk

Dette foreningsår adskiller sig ikke i nævneværdig grad fra de foregående år. Det har været præget af aktiviteter og entusiasme overalt i organisationen. Tidligere tiders frygt for filmformidlingens langsomme død pga. video og senere DVD'ens fremkomst har vist sig fortsat at være aldeles ubegrundet.

Der er fortsat lyst og behov blandt landets børn og unge til at deltage i de fælles eventyr, som udspiller sig oppe på det store lærred i landets mange børne- og ungdomsfilmklubber.

Medlemsmassen i det samlede antal klubber ligger nogenlunde stabilt. Enkelte klubber har oplevet en mindre tilbagegang, mens andre er gået frem. Der synes ikke at være nogen entydig forklaring på de lokale forskelle – det væsentligste er dog, at filmklubideen fortsat er bæredygtig, og det er vor opfattelse, at mulighederne for at nå nye grupper er mulig bl.a. via DVD-teknologien, hvor vi kan og er i gang med at etablere dvd-klubber i dele af det organiserede ungdomsmiljø, som f.eks. gymnasierne.

Vi har næsten det samme antal klubber som sidste år. Vi har haft en stille periode med hensyn til udvidelse af antallet af nye klubber, men vi er sikre på, at der vil ske en positiv udvikling igen i 2012.

Bestyrelsen har kunnet yde økonomisk og konsultativ hjælp til adskillige klubber, som havde brug for en økonomisk håndsækning eller hjælp til at løse helt specielle problemer.

Det har bl.a. drejet sig om manglende medlemsindbetaling/tilslutning og uenighed med enkelte biografejere. Vi har igennem en årrække samarbejdet med DFI om overtagelse af en større del af ansvaret for Børnebiffen. I sidste kvartal af 2011 lykkedes det at finde et grundlag, der kunne fungere både for DaBUF og DFI.

DaBUF har nu tre år til at vise, at vi kan løfte opgaven med at videreføre og udvikle Børnebiffen. Janne Flatau er den, som lægger de fleste timer i Børnebiffen, derudover fortsætter Ole Østergård som konsulent på Børnebiffen, og undertegnede vil ligeledes være tilknyttet i starten.

Med overtagelse af en større del af Børnebiffen ser DaBUF muligheder for de lokale klubber til at komme i kontakt med det yngste publikum. I samarbejde med klubberne vil vi finde måder at udvikle det videre forløb – til glæde og gavn for både børn og klubber.

DaBUF har endvidere været så heldige at modtage et to-årigt sponsorat på 50.000 kroner pr. år. Pengene skal anvendes til Præsprisen og til nye klubinitiativer. Som modydelse for sponsoratet, har klubberne skulle vise en fem minutters forfilm om livet på havet lavet af Foreningen til Søfartens Fremme. Og heldigvis er initiativet blevet godt modtaget i de lokale klubber.

DUF gennemførte deres jævnlige kontrol af deres medlemmer, og i år var det vores tur til at blive revideret. Det var en meget nervepirrende oplevelse, for DUF og DaBUF så ikke ens på alle de områder, der blev revideret.

Tilmeldingsformen, synligheden af hvem der betaler, stedet der bliver betalt til og flere andre områder var de store ankepunkter. Vi har dog haft en konstruktiv dialog med DUF om, hvordan vi fremover får etableret et system, som gør det gennemsigtigt og enkelt at konstatere, hvem der er medlem af den enkelte børnefilmklub – og især, hvem der betaler for barnets fritidsbeskæftigelse.

I DaBUF er vi igang med at finde praktiske løsninger på, hvordan vi informerer klubberne om nødvendigheden af at følge DUFs regler. Og hvordan det kan og skal gøres. For den enkelte klub kan det være svært at forstå, hvorfor den enkelte klub skal følge DUFs regler, eftersom klubberne intet direkte har med DUF at gøre. Forklaringen er, at DaBUF modtager støtte fra DUF ud fra det medlemstal og typer medlemskaber, der er i de enkelte klubber.

Anser DUF ikke, at vores klubber falder inden for deres regler, stopper de tilskuddet til DaBUF – og uden det årlige DUF-tilskud på godt 600.000 kroner, vil DaBUF være i særdeles store økonomiske vanskeligheder; så store, at vi tvinges til at skaffe de

nødvendige driftsmidler ad andre kanaler, hvilket anses for lige så vanskeligt som at bevise, at månen er en gul ost.

Derfor skal vi have rettet op på manglerne i indeværende år, da vi sandsynligvis allerede vil blive revideret igen i løbet af 2012. Det er et arbejde, der kun kan ske i tæt samarbejde mellem DaBUF og de enkelte bestyrelser i klubberne.

Som mange vil kunne huske har vi i adskillige år arbejdet på at indgå i forskellige udvalg i DUF (Dansk Ungdoms Fællesråd). Antallet af pladser i DUF-systemet er begrænset og skal fordeles blandt organisationens mange medlemsorganisationer. Derfor er det mere end glædeligt, at det i år er lykkedes at få valgt DaBUF-repræsentanter ind i DUF – ikke mindst takket være vore egne unges aktive og positive indsats fra de forskellige medlemsklubber.

Mathilde Fruergaard er blevet indvalgt i DUFs styrelse, Marc Honoré er kommet i MENA-udvalget og Astrid Lindgreen Hjerminde er kommet i Projektpulje-udvalget. Det er fantastisk godt gået af de unge. Også på det internationale felt har DaBUF været i front. Projektet i Sydafrika og Giffoni i Italien er blot eksempler på vort internationale indsats. Læs mere herom under internationalt udvalg.

Sekretariatet har også i dette foreningsår været præget af stabilitet og høj service for vores klubber. Sekretariatet med Liselotte Bjerg og Janne Flatau ved roret, har som altid formået at yde den bedste service til klubberne både i det daglige, og når

Tina Just Hahn, formand

der er opstået problemer. En stor tak til de to altid nærværende og hjælpsomme kvinder for deres indsats.

I forrige foreningsår valgte bestyrelsen at søge nye lokaler, som var mere økonomisk overkommelige, og i løbet af året er det lykkedes at komme endelig på plads i det hus på Tagensvej i København, hvor en lang række filmorganisationer, festivals og virksomheder har til huse sammen med DaBUF.

Evaluerende eller fremtidsmuligheder har været et stort debattema i 2011. Skulle foreningen underlægges en ekstern evaluering eller ville det give mere mening at skue fremad og se på, hvilke udfordringer DaBUF og klubberne står overfor i fremtiden. Efter megen overvejelse og i samråd med DFI (Det Danske Filminstitut), har vi valgt at se på fremtiden.

Vi har fået god hjælp af konsulentfirmaet Helmer-Petersen, som vil kortlægge DaBUF og klubbernes arbejde. DaBUFs medlemmer (klubberne) og

klubbernes medlemmer, samarbejdspartnerne for både DaBUF og klubberne vil alle blive inddraget i undersøgelsen.

På årets tre første filmgennemsyn har konsulent Jan Helmer-Petersen været til stede og ledet os gennem mange spørgsmål og udfordringer. Resultatet af undersøgelsen vil blive forelagt på landsseminaret 2012.

Ud over at have et godt samarbejde med Centeret for Børn og Unge/DFI, er Mathilde Fruergaard medlem af Kontaktudvalget og Tina Just Hahn medlem af Rådet for kort- og dokumentarfilm i DFI. Vi modtog i år kr. 530.000 fra DFI inklusiv til driftsstøtte til Børnebiblen.

Flemming Riedel repræsenterer DaBUF i bestyrelsen for filmbladet EKKO.

På generalforsamlingen 2011 blev de, som ønskede det, genvalgt. Tone Mygind Rostbøll blev valgt for to år. Lotte Kongsted Kasten blev valgt for

ét år, da Ulrich Breuning var udtrådt af bestyrelsen. Marc Honoré og Thilde Emilie Møller blev valgt til suppleanter.

Efter kort tid måtte Lotte Kongsted Kasten sige farvel til bestyrelsesarbejde på grund af sygdom. Suppleant Thilde Emilie Møller tiltrådte. Den 1. november 2011 gik Thilde Emilie Møller på barsel og Marc Honoré tiltrådte.

1. november 2011 gik Flemming Riedel på familieorlov i to måneder. 1. februar 2012 gik Tone Mygind Rostbøll på barsel – og som alle kan tælle, er der ikke flere suppleanter. Bestyrelsen fortsætter derfor med otte medlemmer indtil generalforsamlingen 2012.

Vi arbejder, som i alle landets bestyrelser, som frivillige – og uforudsete skift og orlov kan blive en del af virkeligheden. Sådanne situationer kommer til at påvirke bestyrelsesarbejdet i større eller mindre grad, hvilket ikke kan undgås.

Alle DaBUFs udvalg har gjort et stort arbejde også i dette foreningsår, det vil kunne ses af deres årsberetninger. Tak til bestyrelsen og udvalgene for deres utrættelige indsats i dette foreningsår.

Der er ingen tvivl om, at det store arbejde lægges i klubberne, uden alle børne- og ungdomsfilmklubbernes utrættelige bestyrelser, var lokalsamfundene en væsentlig kulturoplevelse til børn og unge fattigere. Jeres viden, indsigt og engagement er det bærende element i børne- og ungdomsfilmklubbernes bygningsværk.

Tak til alle jer, som gør et kæmpe arbejde for at give børnene og de unge en speciel oplevelse og indsigt gennem filmmediets forunderlige verden. Og slutteligt en stor tak til vore mange forskellige samarbejdspartnere, som på forbilledlig vis hjælper og støtter os i at levere det bedste af bedste.

*Tina Just Hahn
Formand*

Kassereren: Tæt på balance

Tidligere års relativt store udsving i årsresultatet er blevet stabiliseret, og dette års regnskab viser et underskud på 11.000 kroner, hvilket må siges at være meget tæt på balance mellem indtægter og udgifter.

Vore indtægter falder i tre hovedområder, nemlig medlemskontingenter samt tilskud fra Det Danske Filminstitut samt Dansk Ungdoms Fællesråd. Hertil kommer, at vi i en toårsperiode er blevet begunstiget med et fondstilskud til at fremme udviklingen af især DVD-klubber i ungdomsmiljøet.

Vore midler anvendes indenfor to store hovedområder:

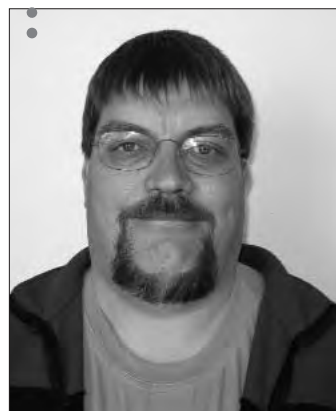
Driften af sekretariatet – herunder løn til vore to deltidssekretærer samt frikøb af landsformanden.

Den anden store udgiftspost er diverse omkostninger til mødeaktiviteter for bestyrelse og forretningsudvalg – herunder de otte forskellige udvalg, som er sammensat af repræsentanter fra alle dele af landet.

Desuden er der anvendt midler til fortsættelse af det påbegyndte samarbejdsprojekt med Sydafrika, der

startede i 2010 og som videreføres frem til 2013.

Lars Steinbach, kasserer

Og der er anvendt midler til støtte og hjælp af klubber i nød – både i kontant form og i form af mødedeltagelse og telefonisk support.

Der er ligeledes anvendt midler på vore filmgennemsyn og særlige ungdomsfilmgennemsyn samt deltagelse i både Berlin Filmfestivalen og filmfestivalen i Giffoni i Italien – ligesom den årlige deltagelse i Dansk Ungdoms Fællesråds delegeretmøde er en omkostning, som både er nødvendig og givende.

Filmudvalgets årsberetning

De skæve og den snævre

I filmudvalget arbejder vi på at holde os orienterede om tendenser og trends i filmens verden. Vi ser alle de film, vi kan komme i nærheden af, følger debatter om film nært som fjernt og vi diskuterer film med alle, der orker at diskutere med os.

På den måde minder vi sikkert meget om jer ude i klubberne. I, som finder formidlingen af film til børn og unge så vigtig, at det er blevet en del af jeres identitet at være netop formidlere. Og ganske ligesom I sikkert glæder jer over responsen fra jeres publikum, når I indleder, eller når I har valgt *den* film, som gør udsletteligt indtryk på medlemmerne. På ganske samme måde trives vi ved at møde jer til filmgennemsyn og andre arrangementer, hvor vi har mulighed for at udveksle synspunkter. Diskussioner om lødighed og imødekommenhed, klassikere eller gammelt bras, fordybelse eller fortryllelse. Alt dette og de mange andre emner, de gode film kan afføde lange snakke om, er essentielt for arbejdet i filmudvalget – og formentlig for filmklubarbejdet som sådan.

Ind i mellem slår vi nogle skæve. Anmeldelserne er tilstræbt objektive, men er jo skrevet af mennesker, præget af deres personlighed, præferencer og dagsform, da filmen blev set og anmeldelsen skrevet. Derfor har sekretariatet også mange nyere og ældre film stående til udlån; har man brug for at danne sig sin egen mening om en given film, kan det ofte lade sig gøre at låne den på sekretariatet. Derved kan man ved selvsyn konstatere om en given film lever op til de kriterier, man stiller til visningerne i *sin* klub.

Det gælder om at være omhyggelig og gøre sig umage i alle livets forhold. Still fra Skyskraber

Alligevel kan det gå fuldstændig galt for anmelderen. Som det gjorde med den danske film *Kidnappet* i sidste års katalog. Filmen er udmærket og fortæller medrivende om den adopterede Simon, der vender tilbage til Afrika for at besøge børnehjemmet han kom fra. Og hvordan han ender med at blive hvirvlet ind i de fattige menneskers desperate kamp for overlevelse. Problemet er ikke filmen eller dens kvaliteter, men derimod anmeldelsen. Undskyldningerne er righoldige, men sagen er den, at når filmen har undertekster, skal aldersvurderingen fastsættes efter dette.

• Kim Bruun, formand

Medlemmerne skal kunne følge underteksterne.

En anmelder fik røde ører og en påmindelse om at være påpasselig. Og alle andre blev mindet om, at anmeldere også er en slags mennesker – som kan fejle. Hvorfor den kritiske sans aldrig må glemmes.

Omvendt forsøgte vi at slå et slag for den danske ungdomsfilm *Skyskraber*, som vi finder særdeles vellykket. Men som ikke desto mindre synes at gå en mildest talt usikker fremtid i møde. Tilsyneladende har den stedmoderlige behandling filmen blev udsat for skræmt de ansvarlige så grundigt, at filmen end ikke kommer på dvd.

I et senere nummer af Pråsen vil en omtale af *Skyskraber* blive bragt. Og forhåbentlig kan interessen omkring filmen hjælpe til, at det bliver muligt for os at vise den til vores medlemmer.

Den korte film

Gennem efterhånden *nogle* år har filmudvalget haft et ønske om at fremme brugen af den korte film i

filmklubberne. Undervejs har vi haft forskellige ideer i forhold til at anmelde kortfilm i kataloget oppe at vende. Men indtil videre forgæves. Til gengæld har vi haft held til andre tiltag hvad angår den korte film: På de sidste gennemsyn har vi vist kortfilm til inspiration og debat. I Pråsen er indført en fast klumme, hvor en kortfilm tages under behandling af en skribent med noget på hjertet i forhold til denne. Men hvad vi virkelig savner for at gå fuldt og helt ind i arbejdet med at formidle kortfilm, er, at I fortæller os, hvad I har brug for, hvis I skal anvende den korte film mere aktivt i klubberne.

Slutteligt vil filmudvalget gerne takke udlejere og andre samarbejdspartnere for de gode og vedkommende film, de giver os mulighed for at vise og blive klogere af. Uden dem ville vi ikke have nogen berettigelse.

Filmudvalget er:

Kim Bruun (formand), Jan Frydensbjerg, Tina Just Hahn, Nynne Jensen og Hans Peter Mehlsen.

PR-udvalget: Pråsen – vort flagskib

At spare på markedsføringen er som at sætte uret i stå og tro på, at man derved sparer tid. Ophavsmanden eller -kvinden til dette statement kendes ikke. Men udsagnet er interessant, fordi det viser, at man er nødt til at være synlig hele tiden. Ikke mindst fordi det samlede informationsbombardement, næsten alle danskere udsættes for, er mere end voldsomt.

Tænk blot på stakken af farvestrålende reklamer med tilbud om billige snørebånd, elastikker og tre pund margarine for næsten ingenting. Det er markedsføring. Og det virker. Ellers lod supermarkederne og alle de andre nok være.

I DaBUF har vi ikke behov for at blive sammenlignet med et kommercielt supermarked – alligevel er der mange lighedspunkter.

Vi tilbyder film, som spænder over en bred vifte af eventyr, spændende fortællinger, farvestrålende film, store og små oplevelser alt sammen forenet et sted, nemlig på det store lærred.

I DaBUF har vi to udstillingsvinduer eller markedsføringskanaler. Det ene er vor hjemmeside, hvor "trafikken" i perioder er mere end hektisk – og i den anden ende har vi vort medlemsblad, som bærer den fornemme titel Pråsen.

Hjemmesiden kan bruges som opslagsværk til at finde konkrete oplysninger om organisationen, lokale klubber samt ikke mindst omtaler af nye film og deres anvendelighed eller mangel på samme.

Bladets fornemmeste opgave er at

oplyse og informere om stort og småt inden for rammerne af det, børne- og ungdomsfilmklubberne beskæftiger sig med.

Historier ude fra de lokale miljøer, kombineret med enkelte temanumre, hvor der tages fat på et bestemt område inden for vort univers – eller artikler og synspunkter om filmmiljøets tilstand og muligheder – set fra formidlerens ringhjørne.

Pråsen udsendes fire gange årligt med et skiftende antal sider, svarende til de input og behov, der skal dækkes fra nummer til nummer.

Det seneste nummer fik endda en farvelagt overhaling på både forside og inde i bladet – ellers holdes bladet i sort/hvide og grå nuancer. Ikke fordi vi ikke kan lide farver, men snare for vi vægter indhold frem for den farverige palet.

Bladet er tænkt som inspiration og refleksion – og gerne med nye vinkler på, hvordan ting kan gribes an.

Det er et kolossalt arbejde at få samlet artikler og billeder sammen til hvert nummer. Den opgave løses i fællesskab af pr-udvalget, der har det

som sin fornemmeste opgave i samarbejde med redaktøren.

Dette års redaktørrolle har bestyrelsesmedlem Kim Bruun fra Odense påtaget sig. Det er altid en fornøjelse at se det færdige resultat af de mange anstrengelser der er ydet – og hvis I ude i klubberne sætter lige så meget

pris på Pråsen, som vi gør, så lad dem bare sætte uret i stå – og tro, at man derved sparer tid.

PR-udvalget:

Flemming Riedel (fmd.),

Kim Bruun (redaktør) Karen Obel,

Mette Wolfhagen Linnebjerg samt

Liselotte Bjerg (sekr.)

D. 31/8-2011 fik alle klubber beskeden om, at DaBUFs længe ventede hjemmeside var klar – eller i hvert fald næsten klar. Den væsentligste årsag til udsendelsen var, at alle klubber i samme mail, fik tilsendt Brugernavn og Password – til brug for lang række nye funktioner samlet under 'Din Klub' – funktioner som tidligere var tilgængelige for alle, men nu kun for DaBUF-medlemmer.

Den nye hjemmeside kommer på sigt til at fungere som en 'klubdatabase', hvori al info om den enkelte klub og klubbens aktiviteter lagres. Det er her klubben opdaterer medlemstal, ændrer bestyrelsessammensætning (det være sig personer, adresser, tlf.nr., e-mail adresser mv.). Det er også her klubben bestiller nye film, kan se tidligere bestillinger og får den endelige bekræftelse på bestillingerne. På den nye hjemmeside er der blevet mere plads til Børnebiffen og DaBUF Distribution / LejFilmNu bliver også lagt ind på samme side.

Arbejde omkring hjemmesider bliver altid forsinket og denne var ingen undtagelse. Der arbejdes stadig på hjemmesiden i 2012 i håb om, at det endelige resultat bliver til gavn og glæde for alle.

Sekretariatet

Flemming Riedel, formand

Aktivitetsudvalget: Animationsbesøg, Buster og jubilæum

Aktivitetsudvalget har haft flere opgaver i år. En af hovedopgaverne har bestået i at planlægge og afvikle de fælles aktiviteter i foreningen – og dels være koordinator for vort 60 års jubilæum, som markeres i år på forskellig vis.

I efteråret lykkedes det at samle op mod 40 filmklubfolk fra hele landet til en fantastisk spændende og udbytterig dag på Animationsskolen i Viborg.

Her fik vi en flot og interessant rundvisning – og arrangementet sluttede med, at deltagere fik mulighed for at få "hands on" det at producere animationsfilm – da vi fik mulighed for

selv at "producere" nogle sekunders animationsfilm.

BUSTER-festivalen løb af stablen som den plejer – dog uden deltagelse fra DaBUFs side, idet man på festivalen ikke mente at kunne finde plads og økonomi til det hjørne af filmformidlingen, vi repræsenterer. De enkelte klubber kunne dog deltage i festivalens forskellige events fra lokalt plan – og heldigvis var flere klubfolk deltagere undervejs.

Vi vil søge at få stablet nogle aftaler i stand for 2012-festivalen, som sikrer, at DaBUF igen er med på banen, når BUSTER skal afvikles. Og gerne

med en foreløbig overskift, som tager sit udspring i den store konsulentundersøgelse, der ruller i øjeblikket.

• Susanne Rørvig, formand

Omkring jubilæumsfestlighederne er det for tidligt at løfte sløret. Dog kan det fortælles, at dette års landsseminar netop har foreningens 60 års jubilæum som omdrejningspunkt på flere måder. Det ville kunne ses og opleves.

Endvidere arbejdes der på et "jubilæumsskrift", som skal ligge klar til efterårets officielle 60 års dag i november 2012.

Udvalget har bestået af:
Susanne Rørvig (fmd.),
Liselotte Bjørklund, Marc Honore,
Tina Just Hahn og Flemming Riedel
samt Liselotte Bjerg
fra sekretariatet.

Giffoni Filmfestival 2012

Så er det atter tid til at tænke på filmfestivalen i Italien. I har gennem årene hørt og læst en del om Giffoni Filmfestivalen, og nu kalder den igen på **fire** unge mennesker, der har lyst til at få en fantastisk oplevelse i Syditalien.

Som jurymedlemmer deltager de unge i filmforevisninger, møder filmskabere og kendte filmstjerner og frem for alt unge fra 50 andre lande.

**Festivalen finder i år sted
14.- 24. juli
(udrejse 13. hjemkomst 25. juli)**

DaBUF vil gerne invitere to unge mellem 13 og 15 år og to unge mellem 16 og 18 år til at deltage som jury i Giffoni Film Festival 2012.

Da filmene, der skal bedømmes, er med engelsk tale eller engelske undertekster, skal de unge kunne forstå og læse engelsk på et niveau, så de

Lærke får hjælp af en italiensk herre til at binde slipset inden Harry Potter filmen.

kan følge med i filmene. De skal ikke skrive resumé eller genfortælle filmene, men kunne bedømme dem, når de skal vælge en vinder sidst på festivalen.

De unge, der kunne tænke sig denne fantastiske oplevelse, skal være udadvendte og kunne lide at møde nye mennesker og slutte venskaber på tværs af kulturer, de skal kunne lide at være blandt mange mennesker, og de skal kunne bo hos en italiensk familie

på lige fod med den jævnaldrende, de bor hos.

Der vil være en voksen fra DaBUF, der ledsager de unge, og som er sammen med dem i dagtimerne.

Vi ved, at der rundt omkring i klubberne findes entusiastiske unge for hvem en deltagelse som jurymedlem i Giffoni, vil være en inspirerende og fantastisk oplevelse. Nu er det op til **formændene** i klubberne at finde

dem og skrive til Sekretariatet, hvem de ønsker, skal deltage fra netop deres klub. Vi kontakter så klubberne for en videre snak med de unge og deres forældre.

DaBUF afholder alle udgifter i forbindelse med rejsen til Giffoni bortset fra lommepenge, som de unge selv skal have med.

I Pråsen # 3 2011 eller #3 2010 kan I læse om tidligere deltagers oplevelser i Giffoni, og hvad det vil sige at være jurymedlem.

Vi håber, I har unge i jeres klubber, som I vil tilbyde denne oplevelse.

Tilmelding: sekr@dabuf.dk
Ønsker I mere information ring til Tina 25234170 eller sekretariatet 33214176

DaBUF
Tina Just Hahn/ Sekr.

Internationalt udvalg

En bred palet

Det er vanskeligt at bevare pessimismen, når man ser på den flotte resultatliste, som internationalt udvalg har fået skabt det seneste års tid.

Vi har deltaget med en række børn og unge i den årlige filmfestival for børn og unge i Giffoni i Italien. Og endnu en gang var der ros til de danske deltagere – og ikke mindst stor interesse blandt de øvrige landes repræsentanter for den måde, vi formidler film på – og især den måde, som filmklubbernes ”systematik” bidrager til at ”opdrage” de kommende generationer af biografgængere.

Det er imponerende, at vor danske model er så eftertragtet og interessant. I vor optik gør vi danskere jo blot det, vi har udviklet siden efterkrigstiden, nemlig at drive en masse gode og velfungerende børne- og ungdomsfilmklubber, hvor børn fra lokalområdet samles for at have fælles oplevelser ved at se film sammen. En ting er i hvert fald givet. Som dansker bliver man pludselig stolt, når man ser og hører om den interesse og respekt, der står om dansk film, og vor evne til at formidle og producere film, der rammer lige i hjertet af børn og unge – uanset deres nationalitet og kulturelle baggrund.

Midt i det arabiske forår

I internationalt udvalg har vi desuden arbejdet en del med at få etableret et filmklubprojekt i Jordan, hvor det kongelige jordanske filminstitut har udvist interesse for, at netop vi hjælp til med at etablere filmklubber á la de danske.

Projektet er stadig i sin spæde vorden, hvor ting skal undersøges og kontakter knyttes på tværs af landegrænserne og systemerne. Men målet er klart: Vi vil gerne bidrage også dér med at skabe de bedste forudsætninger for, at børn og unge får mulighed for at opleve filmens univers – præcis som danske børn og unge har mulighed for.

Det nære Europa

På europæisk plan er DaBUF foruden Giffoni Festivalen også aktiv deltager på Berlin Festivalen, hvor der igen i år faldt hæderspriser af til dansk film. Netop Berlinfestivalen er særlig og interessant for filmklubfolk fordi den dels ligger i rimelig afstand af DK og samtidig byder på et bredt udsnit af nye film – ikke mindst film, der henvender sig til vore medlemsgrupper. Og igen i år deltog en lang række klubfolk fra mange steder i landet på Berlin-festivalen 2012.

Vi har ligeledes taget kontakt med vor norske søsterorganisation for at etablere et tættere samarbejde med netop den organisation, som matcher vore filmklubber. Samarbejdet har endnu ikke taget endelig form, men de indledende kontakter er taget.

Tina Just Hahn, formand

I Sverige ser billedet anderledes ud, idet den svenske barnfilmorganisation blev nedlagt for snart en snes år siden – og der findes ikke rigtig nogen form for organiseret filmklubvirksomhed, som vi kender det – men vi er i gang med at afsøge mulighederne også dér.

Johannesburg

Årets ubetingede største højdepunkt var, da vor ansøgning om at videreføre det første spæde udviklingsarbejde i Sydafrikas velkendte by, Johannesburg blev imødekommet af DUF med en bevilling på knap en million kroner.

Forud var gået mange måneders arbejde og forberedelse og i efteråret deltog formand og næstformand i et møde med vore sydafrikanske samarbejdspartnere i Johannesburg for at få kortlagt projektets varighed og indhold m.v.

De fælles anstrengelser lykkedes og kort før jul kom den glade melding fra DUF. Projektet var blevet godkendt og bevilget med knap en million kroner.

Det er mange penge, og bevillingen løber frem til 2013 – og det indbærer bl.a., at tre unge sydafrikanere og tre unge danskere uddannes til projektstyring og udvikling i DK og sammen tager de tilbage til Johannesburg for i fællesskab med de lokale kræfter at etablere og stabilisere minimum syv nye filmklubber i Johannesburgs fattige områder.

De unge har været på et to-ugers kursusforløb i DUF-regi sammen med andre ungdomsledere fra andre ungdomsorganisationer, der ligeledes har fået bevilget penge til deres projekter rundt om i verden.

Det interessante ved Johannesburg-projektet eller DenSA 3, som det officielt kaldes, er, at det blev skabt og født via kontakter i Giffoni for snart seks år siden. Langsomt tog ideen form – og midlerne blev skaffet ikke mindst takket være DUF, som har været meget behjælpelig i hele processen med at få konkretiseret og udviklet projektet i samklang med os og sydafrikanerne.

I løbet af foråret skal vi på besøg for at se, hvilke problemer de unge danskere og sydafrikanere er stødt ind i under projektet og for at støtte og supportere det samlede projekt. Der er ingen tvivl om, at når kalenderbladet vendes i foråret 2013, så vil filmklubtilbuddet være en fast bestanddel af tusindvis af børn og unges hverdag i de mange townships i Johannesburgs randområder. Og det vil være et projekt, som efter vor start-hjælp vil kunne fungere på egne vilkår – men bygget op omkring nogle af de ypperligste principper og metoder, som vi har udviklet de seneste årtier på vore breddegrader.

Udvalget har i år bestået af:

*Tina Just Hahn (fmd.),
Flemming Riedel, Susanne Rørvig
og Tone Mygind Rostbøll.*

Ungdomsudvalgets årsberetning

DUF fylder godt op

Foreningsåret 2011/2012 har for Ungdomsudvalget primært bestået af tre ting: Landsseminar, Dansk Ungdoms Fællesråd og Ungdomsfilmgennemsyn.

Til Landsseminaret sidste år havde vi fornøjelsen af at være i selskab med en masse unge fra landets klubber. Det var vi utrolig glade for! Både fordi det altid er rart at være flere unge, men mindst lige så meget fordi vi her har muligheden for at snakke med de unge ansigt til ansigt og høre, hvordan det går i deres klubber, og hvordan de har det som bestyrelsesmedlemmer. Det er selvfølgelig også en

fantastisk mulighed for de unge internt, at de kan give hinanden spar-

• Mathilde Fruergaard
•
•
•
•
•
•

ring. Derudover var lørdag aften på Landsseminaret jo også en stor aften for Ungdomsudvalget, da det var os, der stod for den store filmquiz!

Igen i år har Dansk Ungdoms Fællesråd naturligvis fyldt meget i vores bevidsthed samt mødekalendar. Jeg har haft min sidste del af valgperioden som bevillingsmedlem i Mellemøsten- og Nordafrikaudvalget, og vil fremover fortsætte mit arbejde i Styrelsen, som jeg blev valgt ind i til DUF delegeretmødet i december. Samtidig er Astrid og Marc – begge fra Ungdomsudvalget – blevet valgt ind i henholdsvis Projektpuljeudval-

get og Mellemøsten- og Nordafrikaudvalget. Det gør mig både glad og tryk, at der er kommet to kompetente DaBUF'ere ind i Dansk Ungdoms Fællesråd.

Som altid afholdte vi Ungdomsfilmgennemsyn den første weekend i februar. Fremmødet var desværre ikke imponerende, men til gengæld var Jan Helmer-Petersen til stede for at afholde workshop med deltagerne. Det kom der noget meget positivt ud af, og det har givet os konkrete pejlemærker, vi kan arbejde efter at opfylde de kommende år.

“Hal Koch er Gud”

Efter en lang dag til Dansk Ungdoms Fællesråds årlige delegeretmøde den 3. december 2011, besluttede jeg mig for, at der var sket tilpas meget til, at en facebook-opdatering måtte være på sin plads.

Jeg brugte dog lang tid på at overveje hvad denne skulle handle om.

Skulle den handle om DaBUF-delegationens valg af sangen “Hvis din far gi'r dig lov” til LO's sangaften ved delegeretmødets efterfølgende fest? Skulle den handle om Mathildes valg til styrelsen? Facebooks muligheder for foreningslivet som det blev diskuteret i vores workshop? Måske skulle den endda handle om hvordan to af styrelsens medlemmer jokede med hinandens højde under en af de mange debatter? Og jeg overvejede en kort overgang at nævne, hvordan jeg, ganske overraskende, var enig i en

enkelt pointe som Konservativ Ungdoms formand kom med.

Til sidst valgte jeg dog at poste en opdatering, der på sin vis opsummerede hele delegeretmødet, hele stemningen og for så vidt også hele DUF. Opdateringen endte med at handle om DUFs stifter, Hal Koch, og ordlyden blev ganske kort: “Hal Koch er gud!”, der nærmest syntes at være det underliggende budskab hos samtlige af de talende på talerstolen. Talere, der i langt de fleste tilfælde direkte nævnte ham. Oven i købet i en sådan grad, at det til sidst nærmest blev et mantra.

Det overordnede omdrejningspunkt for dem alle (ligesom for Hal Koch) måtte siges at være, at demokratiet ikke bare må tages for givet. Det skal aktivt opretholdes. Som det blandt andet gøres hos spejderne, studenterbevægelsen og de politiske ung-

Sådan ser han ud, de unges angivelige Gud, Hal Koch. Alvorsfuld, men skælmisk?

domsorganisationer, men bestemt også hos DaBUF og andre kulturelle organisationer, hvilket der en del gange blev gjort opmærksom på fra talerstolen.

Netop dette fælles fundament og min begejstring over sammenholdet på

tværs af de mange organisationers indbyrdes forskelligheder, var hvad jeg forsøgte at indkapsle i min facebook-opdatering.

Marc Honoré

IT-udvalget Ny hjemmeside

Så lykkedes det. En ny hjemmeside så verdens lys i dette foreningsår. Forud er gået mange måneders forberedelser og tilretninger, før det endelige resultat kunne sendes ud i cyberspace.

Den nye hjemmeside er opbygget, så den er langt lettere at manøvrere rundt i. Og via oversigten på forsiden kan man let finde frem til netop det emne, som optager en.

Endnu mangler de sidste finjusteringer at komme på plads, men det arbejdes der løbende på.

Diskussionen om, hvorvidt alle skal have adgang til f.eks. vore filmanmeldelser eller ej har bølget længe. Argumentet imod fri adgang er, at folk, som ikke ønsker at drive filmklubber efter vort idegrundlag vil kunne hente informationer ganske gratis.

Argumentet for at gøre det åbent for alle, er bl.a. at uanset om det er en foreningsbaseret filmklub eller en biografdrivet filmklub, så er det overordnede mål fortsat, at børn og unge får mulighed for at se de bedste film, der kan opdrives.

Den foreløbige diskussion er endt med, at kun medlemmer af DaBUF har fri adgang til filmanmeldelserne.

En af nyskabelserne på vor hjemmeside er bl.a. den rullende præsentation af aktuelle film på forsiden – og for en dels vedkommende kan man endda se traileren over nettet. Ideen er naturligvis at inspirere og erindre om de muligheder, der er for at sammensætte præcis det filmprogram, der matcher den enkelte klubs behov og lyst.

IT-udvalget består af:

*Tina Just Hahn, (formand),
Lars Steinbach og Steen Kristiansen.*

At leve af historier, h

Jeg tror, det er nemmere at være folkeskolelærer eller sygeplejerske. Ikke på grund af selve arbejdet, tværtimod, men fordi det er lettere at forstå, hvad jobbet går ud på. For jeg bliver tit spurgt, og jeg skal altid forklare. Skriver du så rigtige film, der kommer i biografen? Finder du selv på det hele? Og kan du godt leve af det? Svaret er ja – at være manuskriptforfatter er at leve af historier, handlinger og en lille smule held.

Den Danske Filmskole

Det startede som en lille piges drøm, der blev nedskrevet i en stil i 2. klasse, og det endte med en journalistuddannelse fra RUC med sidefag i film og to år på Den Danske Filmskoles manuskriptuddannelse.

For i filmbranchen er der én vej, og det er Filmskolen. Det fandt jeg ud af, efter jeg havde arbejdet på Nimbus Film som producerassistent. Her var min opgave blandt andet at læse alle de manuskripter, der uopfordret blev sendt ind, og bedømme, om de indeholdt noget, der på sigt kunne blive til en film. Men det gik hurtigt op for mig, at det kun skete meget sjældent, at en forfatter, der ikke var uddannet fra Filmskolen, fik en chance. Så jeg søgte ind og blev optaget – som én ud af seks elever.

Tiden på Filmskolen var præget af intensitet og store forventninger, der skulle indfries, men også af fordybelse og ro til at lære og finde på. Jeg kan huske, at jeg flere gange tænkte, at de ikke vidste, hvad de havde gang i, siden de havde valgt at optage mig – og at det måtte være mere held end forstand, at jeg var kommet igennem nåleøjet. Men siden jeg nu engang var havnet der, så måtte de jo

have en eller anden form for plan med mig. Så jeg lagde mit hoved i deres hænder og arbejdede mig stille og roligt ud på dybt vand, mens jeg lærte at navigere i dramaturgien og filmkunsten.

Filmfamilien

Da vi efter to år blev kastet ud i filmbranchen, var det med stor tiltro til, at vi alle seks nok skulle blive til noget. På én gang udmagrede og opbyggede satte vi den første fod indenfor i en filmbranche, der på godt og ondt er en lille, lukket enklave af talentmasse og store ambitioner – Filmfamilien, som den ofte bliver kaldt.

At blive optaget i Filmfamilien forudsætter foruden filmskolebaggrund – eller teaterskolebaggrund for skuespillernes vedkommende – networking, networking og atter networking. For du kan være nok så talentfuld og fuld af ambitioner, men hvis du ikke er på det rigtige sted på det rigtige tidspunkt og kommer i kontakt med de rigtige mennesker, så falder dit talent pladask til jorden.

Kvinde i en mandeverden

Det er næsten en kliché, at vi kvinder har det hårdere end mændene, fordi vi skal vokse os tunge og trætte i ni måneder, hvorefter vi skal være ammende søvnzombier i i hvert fald fem måneder, for derefter at skulle kæmpe os tilbage på arbejdsmarkedet. Men selvom jeg – oprigtigt talt – aldrig har følt større lykke, end da jeg fik min søn, må jeg desværre indrømme, at filmbranchen ikke er nogen undtagelse.

Dels er det svært at netværke til diverse filmfester og filmpremierer, når man er ammende, nybagt mor, og

[illegible]

25

Tilbage til fremtiden?

En analyse af DaBUF og klubberne med særlig fokus på udviklingsmuligheder og fremtidsperspektiver

"Det er svært at spå, især om fremtiden" - så finurligt udtrykte Storm-Petersen det i en af sine mange 'Fluer'. Sandt er det i hvert fald, at vi kun kan gætte os til, hvad fremtiden vil bringe, og mere eller mindre kvalificeret komme med et bud på, hvordan fremtiden vil tegne sig.

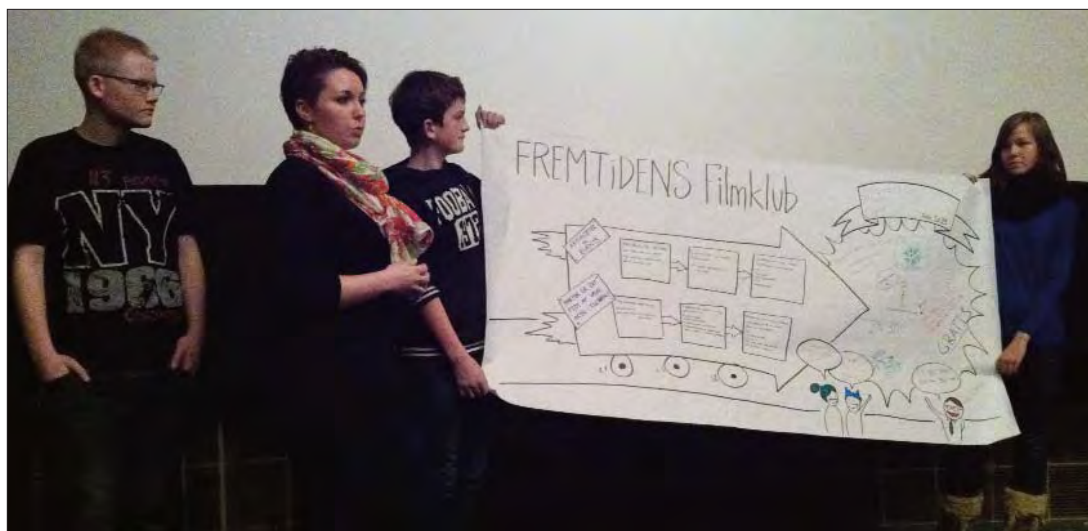
DaBUF har bedt mig om at komme med et sådant bud. Både på landsforeningens og ikke mindst filmklubbernes muligheder i en fremtid, hvor udfordringerne står i kø. Det gælder både i forhold til børns og unges medievaner og medieforbrug, i forhold til klubbernes vanskeligheder med at skaffe medlemmer og frivillige hjælpere, og ikke mindst i forhold til den pressede økonomi både i den enkelte filmklub, og i samfundet som helhed.

DaBUF ønsker samtidig at få udarbejdet et idékatalog, der skal styrke organisationens og klubbernes arbejde fremadrettet, og som skal indeholde forslag til, hvordan filmklubberne bedst kan imødekomme de behov og de ønsker, som fremtidens børn og unge vil komme med.

Dialog i stedet for karakterer:

Det er et vigtigt grundprincip i det kommende analysearbejde, at det hele tiden foregår i en tæt dialog med klubberne og de forskellige samarbejdspartnere. Dermed undgår vi at stå med et resultat, som ingen føler ejerskab til eller kan se sig selv i. Det er kun gennem en løbende dialog og en tilretning af mål og midler, at analysen kan opnå den effekt, som alle kan få glæde af.

Alt for mange evalueringer er gennem tidene endt som et øjebliksbil-

Som det fremgår, er de unge heldigvis ikke hæmmet i deres visioner for, hvad fremtiden bør bringe.

lede eller en karaktergivning oven fra, som i bedste fald kun viser retningen, men ikke giver de redskaber, som er nødvendige. Redskaber som kan bruges til at formulere en ny strategi, og som kan skabe rum for refleksion og plads til forandring, hvor den er nødvendig.

Kunsten at løfte sig selv ved håret:

Det er kun klubberne selv og moderorganisationen DaBUF, som mere konkret kan skabe fremtidens udvikling. Selvfølgelig er de ydre rammer vigtige, men det er nu engang det lokale arbejde, som skal bære frugt, og her kommer udveksling af ideer og erfaringer ind som en vigtig faktor. Mange klubber ligger allerede inde med nøglen til en udvikling, og deres erfaringer må i spil.

Såkaldt "best practice" er blevet et modeord, men sandt er det, at "gode erfaringer" er guld værd. Hvis de vel at mærke bliver omsat til brugbare redskaber, som indrettes efter lokale behov og ikke mindst ressourcer. Derfor er et katalog med gode ideer,

krydret med erfaringer og vurderinger, en væsentlig del af det analysearbejde, som er i gang.

Processen:

Min analyse tager først og fremmest udgangspunkt i forårets bestyrelsesmøder og de tre filmgennemsyn i henholdsvis Nyborg, Birkerød og Aabenraa. Her vil der blive gennemført fremtidsværksteder, fulgt op af 'best practice'-studier, hvor en række udvalgte klubber vil blive gennemgået nærmere. Hvad er baggrunden for deres tilsyneladende succes? Hvilke initiativer har de sat i gang? Hvorfor har de fremgang? osv.

• Jan Helmer-Petersen

Klubbernes forskellige samarbejdspartnere vil også blive inddraget, dvs. udvalgte kommuner, biografer og udlejere. Og endelig vil en række medieforskere komme med deres bud på, hvordan klubberne kan tackle en fremtid, hvor børns og unges medievaner er under hastig forandring.

Resultaterne:

På landsmødet i april vil jeg fremlægge slutrapporten og idékataloget til diskussion, og forhåbentlig vil resultaterne kunne følges op senere på året i den ene eller anden form.

Målet er for mig at se at få formuleret en fælles strategi, både for organisationen DaBUF, og ikke mindst for klubberne rundt omkring i landet. En strategi som alle kan se sig selv i, og som alle har haft mulighed for at diskutere og bidrage til. Kun herigen kan der skabes varig udvikling med bund i den nye virkelighed, som er børns og voksnes dagligdag i årene fremover.

Eller sagt på en anden måde: **"Lad os sammen gøre rejsen til en del af målet"**.

Ungdomsfilmgennemsyn uden grænser

I februar var en flok unge mennesker samlet i Nyborg til en weekend med film, hyggeligt samvær og, ikke mindst, workshop om DaBUFs fremtid.

I en af salene i Nyborg Kino sidder der tre grupper af unge mennesker. Belysningen er let dæmpet, men deres opmærksomhed er for øjeblikket ikke rettet mod det store lærred, hvor de ellers, i løbet af weekenden, får set fire spillefilm - *This is England*, *Spud Milton*, *Ta' mig* og *Skyskraber* - samt kortfilmen *13*.

Deres opmærksomhed er derimod rettet mod det store stykke papir, der ligger foran hver gruppe. De noterer hver især stikord ned på små gule post-its, forklarer dem højt for gruppen og klasker dem derefter på det store hvide stykke papir. Efterhånden er der ganske mange gule sedler med forskelligfarvet skrift, selvom der for nogle måske er lidt for langt fra tanke til post-it. Kaospiloten Anne, som Jan Helmer-Petersen har fået til at stå

for dagens workshop, påpeger derfor, at man gerne må tænke vildt. "Hvad med en flyvende filmklub?" siger hun. Straks bliver der skrevet nogle flere post-its.

Formålet med denne øvelse er at få nogle tanker ned om, hvilke idéer der, blandt ungdomsfilmgennemsynets deltagere, findes omkring fremtidens filmklub.

Efter denne brainstorm sorterer grupperne de forskellige idéer og tegner ud fra disse deres bud på fremtidens filmklub (anno 2035).

De tre bud er vidt forskellige. I én gruppe er drømmescenariet en filmklub med blandt andet masser af unge i bestyrelsen, diskussionsklubber, billige medlemskaber og mange forskellige foredrag. Hos den anden gruppe er fremtidsvisionen en filmklub, hvor medlemmerne ankommer med faldskærm og filmene introduceres af (en 25-årig) Johnny Depp. Den sidste gruppes idé er en interaktiv filmklub, hvor man ud over de almindelige forestillinger kan downloade en applikation til en smartphone. Ud fra disse vilde visioner blev der efterfølgende formuleret nogle mere konkrete forslag til aktiviteter og andre tiltag, som Jan Helmer-Petersen kunne tage med sig videre i sin evaluering.

Gruppernes vilde visioner (anno 2035) er måske ikke realistiske i deres bogstavelige udgave, men indeholder mange gode enkeltideer, der med tiden sagtens vil kunne implementeres i de forskellige filmklubber, og beviser under alle omstændigheder, at de unge absolut ikke er fantasiløse. De tværtimod sprudler af indfald til, hvordan deres filmklubber kan blive endnu bedre.

DaBUFs bestyrelse

Tina Just Hahn (formand)
Mobil DaBUF: 2523 4170
E-mail: formand@dabuf.dk

Flemming Riedel (Næstformand)
Mobil: 60716368
E-mail: flemming_riedel@hotmail.com

Lars Steinbach (Kasserer)
Mobil: 2344 8899
E-mail: kasserer@dabuf.dk

Kim Bruun
Mobil: 2517 8367
E-mail: kim.bruun@skolekom.dk

Marc Honoré (Ung.suppleant)
Mobil: 3070 3188
E-mail: honoremarc@gmail.com

Karen Damm Obel (Ung.medlem)
Privat: 6146 3347
E-mail: sobel_83@hotmail.com

Mathilde Fruergaard
Mobil: 2859 1385
E-mail: mafruergaard@gmail.com

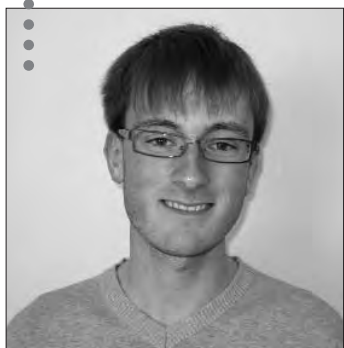

Tone Mygind Rostbøll
Privat: 61463918
E-mail: tone@tone-film.dk

Susanne Rørvig
Mobil: 2733 1878
E-mail: rorvigsalling@c.dk

Marc Honoré

En del af filmskatten...? Ung flugt

I 1984 da Francois Truffaut døde, var jeg en håbefuld teenager med røde kinder og blå øjne (nu til dags er det omvendt, men det er sagen uvedkommende). Et år eller to forinden havde jeg stiftet bekendtskab med *Jules et Jim* og var sværmerisk forelsket i filmen, fransk, sproget, kulturen, vinen – alt der smagte lidt af fugl.

Som det er med den slags, blev Truffaut om muligt endnu mere elsket ved sin alt for tidlige død. Og som det også er med den slags, blev en kavalgade af hans film straks skudt i gang. (Også dette er sagen uvedkommen, men pudsigt nok gik hans film i samme biograf, som jeg gik i filmklub i et årti tidligere – dengang havde vi mange biografer i Odense). Første film var selvsagt Truffauts debut fra 1959, *Ung flugt*. Quelle horreur! (Sikke en gru!)

Den er virkelig *kedelig*. Antoine har svært ved at tilpasse sig livet i skolen og til dels i hjemmet. I skolen gør han sig ud til bens, og hjemme er han ikke for alvor ønsket af sin mor og sin stedfar. Fanget i en kultur Antoine ikke føler sig som en del af, bliver hans unoder værre og værre. Til sidst er han så desperat, at han stjæler en skrivemaskine fra sin fars arbejde for at have penge til at leve for, når han stikker af hjemmefra. Afsløringen højner ikke Antoines stjerne hos familien og han bliver overgivet til politiet og sendes på ungdomshjem. Tilsvarende utilpasset i disse omgivelser stikker Antoine af og løber i en

Still fra *Ung flugt*

lang uklippet sekvens ud i naturen og (klippet) ud til havet. Her fanges hans ansigt i et udtryk af... eksistentiel angst eller fortabelse i denne uforstående verden.

For nylig genså jeg *Ung flugt*. Den bliver jo nævnt som en af verdens bedste børne- og ungdomsfilm. Mere end 27 år er passeret og jeg er blevet betragteligt ældre og forhåbentlig en anelse klogere. Uanset min erfaring og formodede overblik finder jeg stadig filmen rædsomt kedsommelig. Forskellen er dog, at jeg nu kan se kvaliteter i filmen, jeg før manglede øje for. Den utilpassede Antoine er en forløber for ungdomsoprørerne nogle år senere, og han er billedet på den søgende sjæl, som ikke passer ind i de snærende rammer, vores kultur

opstiller for os. Modsætningen mellem indledningen, hvor man kører gennem Paris' gader og holder fokus på Eiffeltårnet, og slutningens fejring af naturen, er indlysende et billede på, at Antoine er naturens muntre uspolerede søn. Undervejs ser vi ham også drikke (tømme!) en mælkeflaske, han har stjålet – velsagtens et symbol på hans tilgang til livet som sådan; han tager for sig med stor appetit. Tidligere har man overværet ham vende sig på hovedet i en slags karrusel – en meget populær illustration af Antoines manglende vilje til konformitet. Disse sekvenser er fyldt til randen med muligheder for fortolkninger og intellektuelle øvelser. Og netop dét er min anke mod filmen. Med forholdsvis få undtagelser bliver jeg kun stimuleret i hovedet af

at se *Ung flugt*. Jeg savner en historie til at feje benene væk under mig. Med tiden kommer jeg til at kede mig ved at forsøge at dechiffrere instruktørens intentioner. For mig at se, ser man film med hele kroppen, så oplever jeg ikke en kropslig stimulation, bliver jeg utålmodig.

Og så alligevel... lidt søgning på filmen afslører, at den er højt skattet og har haft stor betydning for folk. Det Britiske Filminstitut går så vidt som til at påstå, at det er filmen, man skal se, når man er 14 år.

For mit vedkommende er den mulighed længst passeret, men måske det skal overvejes, om vores medlemmer skal have chancen?

Kim Bruun, redaktør